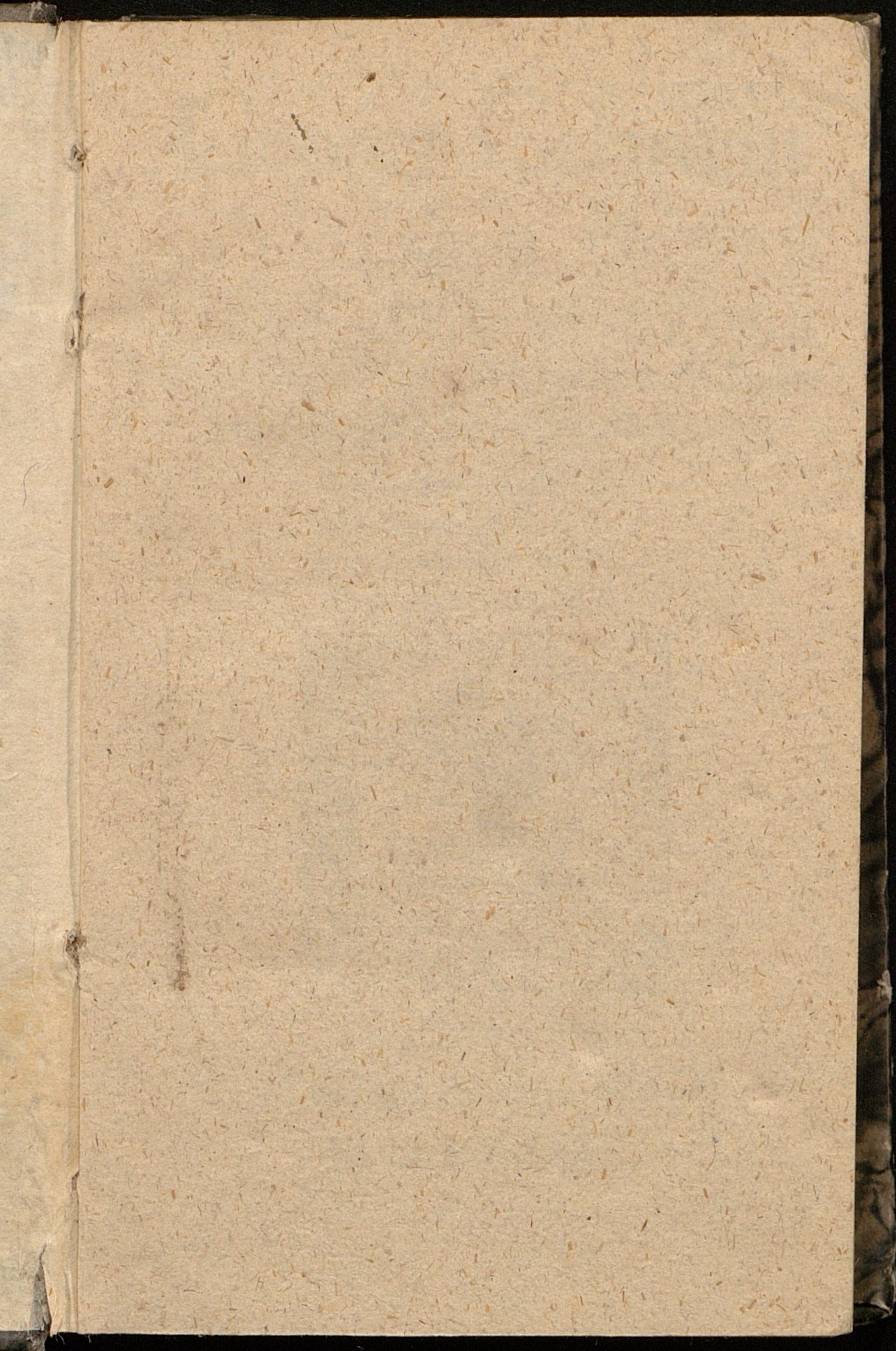

Ce. 349

PK(5)

Georgius Calaminus

2
HENRICI MEI
BOMILLEMGOVI
ENSIS E SAXONIBVS
VVestuali

PARODIARVM HO.
ratianarum

LIBRI DVO

ad

NICOLAVM CAASAM
Magnum regni Daniæ Can-
cellarium.

ITEM SYLVARVM
LIBRI DVO.

HELMÆSTADII

Excudebat Iacobus Lucius Anno 1538.

16.

Heinrich Meibom

✓ 1555 - 1625

NOBILISSIMO, GE-
NERE, SAPIENTIA, DIGNI-
tate, & auctoritate viro, Dn. Nicolao Ca-
alæ, Domino in Torup, potentissimi
regni Daniæ cancellario ma-
gnifico, domino suo obser-
uandissimo S.

*S*exta recedentē sequitur vindemia libram,
Bisq; ter à Phœbi Scorpius igne calet,
Ex quo Nympha suum me appellat Iulia vatem
Imponens humeris pondera dura meis.
Temporis hoc spacium geminata professio nobis
Abstulit, alternâ detinuitq; vice.
Dum iuvat historia sanctos aperire recessus,
Et vatum obscuros enucleare locos.
Inprimis nostras numerosus Horatius aures
Mulsit inaudita calliditate lyra.
Vidimus argutos in amœno carmine sensus,
Dicendi varium conspicuumq; genus.
O quoties superis grates ego cernuus egi,
Auspicio quorum Flacce superstes agis.
Multa Poëtarum nobis monumenta vetustas
Abstulit: illa habeat, dummodò vita tibi.

A 2

Talia

*Talia dicta dedi manibusq; volumina versans
Fingere conatus sum paradigma nouum.
Scilicet ut Flaccum pubes imitamine vatem
Redderet ignota dexteritate suum.
A Equior arrisit nostro fortuna labori,
Et leuis in iustum pagina creuit opus.
Quicquid id est opera tibi, CASA diserte, sa-
cramus :*

*Iudice me tali munere dignus eris.
Sine genus spectem, vel cultas Palladis artes,
Magnus es & Pylis Nestoris instar habes.
Da veniam temerè si compellaris, honorem
Dum potero vigilans amplificabo tuum.*

D. & Magnificentia T.
deditis.

Henricus Meibomius in
Iulia Academia Poeticae
& historiarum pro-
fessor.

DE

DE PARODIA EIVS-
que origine sic scribit Iulius
Cæsar Scaliger libro 1.
poetices, cap.

42.

Uemadmodum Satyra ex Tra-
gædia, Mimus è Comœdia: sic
Parodia de Rhapsodia nata est.
Quum enim Rhapsodi intermitterent reci-
tationem, lusus gratia prodibant qui ad
animi remissionem omnia illa priora inuer-
terent. Hos idcirco *παροδοὺς* nomina-
runt: quia præter rem seriam proposi-
tam alia ridicula subinferrent. Est igitur
Parodia Rhapsodia inuersa mutatis vocis
bus ad ridicula sensum trahens. Erat
enim velut Epirrhema aut Parabasis, qua-
si auētarium actus: Ut sit *παρὰ τὴν γυνταὶν*
οἰδῆν, ἢ παροῦργον, ipsa παροῦργον. Sic Alex-
ander

13

ander

ander Aetolus & sensit & scripsit.

ἔγραφε δὲ ἠρεῦς

ὦν παρ' ὁμηρείων ἀγλαίω ἔπειων

Suidas autem more suo, id est, trivialiter (vt aiunt) interpretatur. Parodia, inquit, cum ex Tragœdia exit cantus in comœdiam. At hoc expressit certo verbo Plautus in Pseudulo: vt paratragœdiat carnifex. Matron Poeta Græcus multa millia Homericorum versuum ad cuculinam & macellum inuertit iusto poemate. Eubæus quoq; Parius quatuor ædedit libros Parodiarum, qui floruit sub Philippo. Præmus autem Hegemon apud Athenienses certauit hoc genere carminis, & vicit tum alijs, tum eo quod vocauit Gigantomachiam. Aristoteles Hegemonem Thasium primum Parodias scripsisse prodidit. Alij Hipponactem inuentorem autumant: cuius reliquias, quas inueni, apponam.

μῦσαι μοι εὐρεμέδοντ' ἄδοις ἢ ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμὰ χαιρανόσσι ἐοδισίου καλὰ νόσ-
μον. εἶνεφ'

έννεφ' ὅπως ψηφίδι κακῆ κακὸν οἶτον ὀληται,
Εὐλή δημοσίη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀλρυγέτοιο.

*Ubi vides quemadmodum Homeri-
ca omnia ad hostis insectationem detorta:
sicut et illa Eubæi in pugna balneorum.*

Βάλθη οὐτ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείοισι.

*Qui et pari filo, atq; arte designavit
tonsorem conuitia figulo facientem propter
uxorem.*

μηδὲ σὺ λόνδ' ἀγαθὸς περ ἔων ἀποσάρξο κευρῶ
μηδὲ σὺ πηλείδῃ

*Quia perpauci sunt qui hosce agnoscant
sales, accipias interpretationem. Nam
κούρη apud Homerum pro Briseide posi-
ta est: at hic tonsorem describit. Et
πηλείδῃ Homero Achilles est: at hic fi-
gulus παρὰ τὴν πηλόν. Sic etiam, ex
Ulissea, Cratinus in Eunædis: quæ quia
nimis multa sunt, non descripsi. Talem
fecimus olim nos inter sodales nostros Car-
nalianum diebus ex diuinitate Maroniana,*

Præla merumq; cano: Cretæ quod nectar ab
Italiam cyathis profugum, potoria venit (oris
Littora. & quæ sequuntur.

Similis est & illa Virgilij inuerso Ca-
tulli epigrammate contra Aufidium Bas-
sum:

Sabinus ille quem videtis, hospites,
Ait fuisse Mulio celerrimus, &c.

Catullianum enim illud,

Phasellus ille, quem videtis, hospites
Ait fuisse nauium celerrimus.

Cuius æmulatione nostrum quoq; ex-
stat, tanto difficilius, quòd ne Catulli
ἐμπαινεῖον, neq; Virgilij deprompta mihi po-
nere licuit: sed alia longe diuersa, quæ ta-
men ad rem facerent, quærenda:

Boletus ille qui necauit hospites
Ait fuisse carnifex sacerrimus.

Neq; ullius furentis impetum manu

Nequisse præterire: siue sicula

Opus foret necare, siue linteo.

Et hoc negat minacior Druentia

Negare ripa, vel pigrè tumens Arar.

Vel

Vel urbs negotiosa, vel lutofa, vel
Petita liberalis aula principis.
Vbi iste fur Boletus antea fuit,
Rapaxq; leno. Nam Genabio in iugo
Silente nocte sibilum adidit suis.
Tolosa diues & superba Euxia
Tibi hac fuisse & esse perditissima
Ait Boletus impia ex origine.
Tuo stetisse dicit in statumine
Tuum excacasse clamat ille carcerem.
Et inde tot per insequentium manus
Se hero abdidisse: laeva sine dextera
Fugaret aura: siue utrumq; carnifex.
Simul se inanis ac dedisset in pedem
Neq; vlla vota carceralibus dijs
Sibi esse facta, quum veniret ad mare
Tolosa ab usq;: nam nihil putat Deos.
Sed hac prius fuere: nunc recondita
Bibit quietè: seq; deuouet tibi
Megare Alastor, & Megara Alastoris.

Fuisse autem Parodiam in honore apud
Siculos, conijci potest ex eiusdem Alex-
andri Aetoli elegiaco eodem.

13

70106

ποῖα συρακοσίοισιν ἔχων χάριν δὲ βοιωτοῦς
ἔκλυεν εὐβοίῳ τέρπεται ἐκ ὀλίγον.

*Personæ in Parodijs amantes fœmi-
næ, aut temulentæ. Item Ganeones, qui
bona sua abligurierunt. Patres eorundem
nepotum & Gurgitum Alcumistarum im-
posturæ. Lusus in malos poëtas ex per-
sona cauponis, aut pistoris. Irrisio ma-
li medici ex recitatione podagræ. Omne
genus Bacelorum, & Bauciarum & Ba-
talorum, quos Galli Badinos, Itali Balu-
los vocant. Introducuntur hi cum magi-
stris qui præeunt aut prælegunt versum
aliquem serium: at illi detorquent ri-
diculè ad cuiuspiam ignomini-
am. Hæc Scali-
ger.*

AD

AD HINRICVM MEL-
BOMIVM POETAM.

Nuper aromaticos subsistens inter odores,
Quos nemus, & vatū turba sacrata fouet.
Ecce tuos etiam Meibomi docte poeta

Ex reliquo volui carpere melle cibos.

Hic miratus ego laticeſq; crocumq; thymumq;

Ingenij vidi luxuriantis opes.

Hei mihi quam iuuenum numero bene cinctus

Apollo

Quam tua iactabat labra manumq; Deus.

O iubar, o ſeculi decus indelebile noſtri,

Et flos laudato conſpiciende loco.

Fallor? an ipſa mea de te præſagia mentis

Ominis indicium commodioris habent?

Nam tibi ſi florens tardè proceſſerit ætas,

Vatibus ingenium iudiciumq; dabis.

M. Hartuicus Smideſtetus

Oratoria profeſſor in Acad.

Iulia.

Viro

**VIRO ET POETAE
CLARISSIMO**

HENRICO MEIBOMIO.

Horatiij quis non numeres amicos
Dulci lyra quos concinit artifex?
Quis Pindari non carmen optet,
Ipsa Thalia quod huic ministrat?
Horatius Roma quod erat: fuit
In Graecia quod Pindarus inclita,
Nobis idem nunc est polito
Carminc MEIBOMIVS celebris.
Horatius sed, Pindarus atq; erit,
Sanctæ colentur quàm Aonides diu:
Ergo legentur culta semper
Carminc MEIBOMII celebris.

M. Christophorus Caesar
Scholæ Hallensis
Rector.

Eidyl

E
EIDYLLION
DE HENRICO MEL-
BOMIO.

A Rbor in Elmano fontem prope consita luco,
Nomen odoriferi nobile veris habens,
Sacra verecunda cur dicitur esse Diane?
Vota pavimentis cur Ericina tuis?
Sic ego, sic croceo vultum perfusa rubore
Rettulit alternis Iulias alma modis.
Sapius hac lassis Diana sub arbore membris
Dormit, & in molli gramine fessa cubat.
Sapius hac pharetram suspendit & arma Cu-
pido,
Ducit ad hanc agiles Idalis alma choros.
Hinc frutices teneris protrudit amanti. aptos,
Seriagq; belligeris gignit honora comis.
Salve grata tuis dulcissima frondibus arbor,
In decus aeterni nobile veris eris.

P. T. L.

HEN.

HENRICO MEIBOMIO

Academiae Iuliae professori.

Optime vir salve, vates clarissime salve,
 Pieridum salve fida columna chori.
 Dulcia quam fuerint tua carmina scribere
 conor

Bolschenij scriptis carmina iuncta mei.
 Conanti in varias fertur mens didita partes,
 Nec veniunt numeris verba sat apta meis.
 Fallor? an aërias venientem lucis in oras
 Te fovit placido Musa verenda sinu?
 Fallor? an & promens iam nunc sua munera
 conferz

Quæ residet labijs blanda Camæna tuis?
 Sis felix, iuvenum pergas depromere turba,
 Suggestit ingenio qua pia Musa tuo.
 Sis felix, dulces academia Iulia frondes
 MEIBOMI florens sentiat usq; tuos.
 Dum superum, superis tibi met plaudentibus,
 auris

Perpetuâ tandem fronde beatus agas.

Henricus Decimator.

Errat

Errata sic corrigenda sunt in libris parodiarum.

Pagina 1. linea 20. lege Multa parte sui cri-
minis inficit. pag: 3. linea 9. nymphas. pag.
10. lin. 13. montibus. pag. 17. l. 1. fulmine. 27. 5.
supellex. 27. 7. comminuentis alta. 31. 20. pa-
rentes. 34. 12. Cupidinis. 37. 8. Scythæ. 52. 22.
ominibusq; 57. 19. post cruor tollatur distinctio.
58. 7. Scythæ. 60. 11. equus.

In libris Sylvarum.

Pagina 7. linea 22. lege Me quoq; 9. 18.
Omen habet casus: Benedicti luce. 28. 19. Iudi-
cio. 29. 8. Schosgio. 37. 21. Hoc norit. 40. 11
Gemmis fruatur degener Indicis. 45. 3. facis. 46
9. In foeda crinis tibi nare. In quibusdam ex-
emplaribus plæraq; horum correctæ sunt, cæte-
ra candidus lector facile animaduersa emen-
dabit.

HENRICI MEIBO
MI LEMGOVI-
ENSIS

PARODIARVM HO-
RATIANARVM

LIBER PRIMVS.

B

AD

PAROD. HORAT.
AD ODEN XIII.
AD FILIAM SION.

Queritur Iehoua Idolum sibi præferri.

C*Vm tu, Filia, Veionis*
Errores dubios, impia Veionis
Laudas orgia, vae, meum
Feruens difficili bile tumet iecur.
Tunc nec gratia, nec fauor
Antiquus remanet, humor & in genas
Sensim labitur, indicans
Quàm Zelo penitus torquear igneo.
Vror, seu tibi pristinos
Turparunt habitus pestifera dolo
Seçta: siue cohors furens
Inuexit teneris dogma nouum Scholis.
Non, si me satis audias,
Credas perpetuos propria subdolè
Dantes somnia, qua Satan
Multa parte criminis inficit.
Felices ter & amplius,
Quos sincera tenet regula: nec nouis
Impulsus ceremonijs
Sensus hæretico dogmate fluctuat.

AD

AD
co

F
In

IST
Qu
Co

Eh
Cla
Ge

Ne
Sig
Pe

En
Ap

LIBER I. 3
AD ODEN XV.

Ad Reinerū Reineccium polyhistorem,
continens Danubij vaticinum de bello
sacro, Duce Godefrido Bulio-
nio suscepto.

P Rinceps cum traheret per freta nauibus
Germanis populum Belgicus hospitem,
Insueto celeres obruit ocio

Nymphas, ut caneret fera
ISTER fata. mala carpis aui viam,
Quam multo impediet Gracia milite,
Coniurata manus tollere Gallicas

Et ciucis Alemannia.

Eheu quanta malos, quanta premet bonos
Clades! quanta moues funera patria
Geni! iam clypeos Turcus, & areos

Currus, & frameas parat.

Nequicquam rutila presidio crucis
Signas colluuiem: Sparsaq; literis
Per genteis varias agmina conuocas.

Nequicquam lateri graues

Enses, & calami spicula quernei
Aptas, & resides dulcibus excitas

*Promissis : tamen heu precipiti celer
Mersus funere corrues.*

*Non Sansadoniam perniciem tuæ
Gentis, non tumidum Corbana respicis?*

Urgent intrepidi te Babylonius

Brodang, & Solyman sciens

Belli : siue opus est mœnia cingere,

Certus consilij. Turcopolos quoq;

Nosces. ecce furit te reperire atrox

Soldanus potior suis.

Quem tu mille dolis insidias viris

Tendentem effugies vix legionibus,

Primorum aspiciens funera principum,

Non hoc pollicitus tuis.

Iracunda diem proferet aduenis,

Matronisq; pijs barbara natio.

Post certas hyemes Turca tyrannicus

Invadet Solymæ domos.

AD ODEN XVI.

Vitæ Emendatio.

AD IESVM CHRISTVM.

O Patre miti nate benignior,
Quo peruicaces cumq; voles modo

Plectes

*Plectes reatus: siue bello,
 Siue fame libet insolenti.
 Non Agrigentum, non rabie premit
 Cives subactos aduena Cantaber,
 Non tortor aequè: non repertos
 Sic Phalaris cruciat nocenteis,
 Ut mens profani conscia criminis:
 Quod nulla delet vis, neq; regulæ
 Rigor seueræ, nec bonorum
 Plausibiles operum cateruæ.
 Constat beatum iustitiæ decus
 Primi parentis crimine perditum
 Adami, & humano nefandam
 Spurcitiem peperisse cordi.
 Culpa Manassen exiitio graui
 Dedere, & amplis gentibus ultimæ
 Fuisse causæ cur perirent
 Funditus, eripereiq; iustis
 Agros colonis transfuga barbarus.
 Auerte pœnas. me quoq; pectoris
 Decepit in molli iuuenta
 Error, & in scelerum lacunas
 Misit furentem: nunc ego prouidis
 Mutare curo noxia: dum mihi*

*Fias reuertenti benignus
Auxilijs, animung, reddas.*

AD ODEN XVII.
Ad nympham Iuliam.

F*elix cluentem saepe Pelasgiam
Mutat LYCEO hoc Phœbus, & efferos
Defendit insultus Camœnis
Vsq, pijs, tremulosq, ronchos.
Impunè tutum per nemus aureos
Fingunt sonores, metraq, Dædalæ
Virtutis ancille fideles:
Nec Bauios metunt olenteis,
Nec imperitos pulpita Zoilos:
Vicung, dulci IVLIA barbito
Colles, & Elmana virentis
Robora personuere celsa.
Dij me salutant: Dys strepitus mei
Et Musa cordi est. hinc tibi gratia
Fragrabit ad plenum benigno
Oris honorum operosa cornu.
Hic in remota sede Poëticas
Tractabis artes: & fide Delia*

Dices

*Dices propagatos ab uno
 Saxonicos proceres Guelfo.
 Hic irreperiti pocula nectaris
 Duces sub alno: nec Rhodopeius
 Cum Mauius nectet sacerdos
 Iurgia, nec metues Thrasonem
 Despecta dirum, ne sale futili
 Intemperantes ingeminet iocos,
 Et ledat infontem profanis
 Morsibus, immeritamq; sannis.*

AD ODEN XX.

AD HENRICVM RANZOVIVM
 Vicarium Regium &c. mittens ei centonem Virgilianum in obitum Frederici Ranzouij scriptum.

*Grande cognosces modica poemata
 Pagina: Mantus quod ego ipse plectro
 Conditum scripsi: fera mors necasset
 Cum tibi natum
 Magne RANZOVI pater, & videntes
 Albidos ripae, simul & sonoros
 Funderet questus Borealis ora
 Silva palustris.*

B 4

Phar-

8 PAROD. HORAT.

*Pharmacum fessa lacrimis abundans
Tu dabis menti. Mea nec vetustas
Sera delebit, neq; fastuosus
Carmina liuor.*

AD ODEN XX.

Hortatur virgines & pueros ad canendas
Filij Dei nascentis laudes.

IEHOVAM tenera dicite virgines,
Infantem pueri dicite Iesulum,
Natalesq; supremo
Festos aligerum choro.

Vos mitem ingenio, & perpete gratia,
Quæ nobis adimit crimen, & exsules
Cælo donat aperto,
Si fiducia permanet.

Vos cunas totidem tollite laudibus,
Nascentemq; mares, principis Ephratam,
Insignemq; pudore
Matrem cælite virginem.

Hic infans acies, hic miseram famem
Pestemq; à populo, & Gymnasia grege in
Turcas, atq; Maranos
Vestra motus aget prece.

AD

LIBER I. 9
AD ODEN XXII.

Verba sunt Dauidis cum Goliatho Philisteo Gigante pugnaturi ad Saulum Iudæorum regem.

Integer vita, Dominoq; fidens,
Non eget regis clypeo, nec ense,
Nec venenatis gravidâ sagittis,

SAULE, pharetra:

Sive pugnaces ruit in PHILISTAS,
Sive securos BABYLONIS urget,
Incolas, vel quæ loca vorticosus
Tigris inundat.

Namq; me fulvæ catulus leane,
Dum greges pasco teneros, & hymnum
Barbitocuris meditor solutis,

Fugit inermem.

Quale portentum neq; bellicosa
HEVILA in sylvis alit impeditis:
Terra nec Iudæ generat leonum
Horrida nutrix.

Mitte melatis ubi castra campis
Turpis ENACI soboles locavit:
Quod solum bello petulans & igni
Barbarus haurit.

B s

Mitte

*Mitte in occursum nimium propinquus
Hostis, & cades minitantis atras:
Terra clamantem feriam Cyclopem,
Terra rudentem.*

AD ODEN XXVI.
AD MVSAM, DE IVLIO
Brunsvicens. Duce.

C*Vris solutus, tristitiam & metus
Tradam proteruis in mare Balthicum
Portare ventis: quis ad Istrum
Rex Schytica metuatur ora,
Quid Rhoxolanos terreat unice
Securus. o quæ fontibus editis
Gaudes, sonoros conde versus,
Conde patri patriæ triumphum
ELMANA suavis. nil sine te mei
Possunt canores: hunc fidibus novis,
Hunc Lesbio cantare plectro,
Meq; meosq; decet sodales.*

AD ODEN XXVII.

In turpissimum Musices abusum.

N*Atis in usum letitiæ modis
Præsum est abuti, pellite barbarum
Morem*

Morem: verecundasq; Musas
Ingenuis adhibete rebus.
Cultu & modestis spurcicies sonis
Immane quantum discrepat. optimam
Seruate legem Christiani,
Et numeros retinete castos.
Vultis venustos me quoq; fingere
Labris canores? concinat artifex
Natus supremi quæ parentis
Valnera, quos tulerit labores.
Obstat voluptas? non alia canam
Mercede. quod tu cunq; facis melos
Non crubescendis nitefcit
Doibus, ingenuoq; semper
Amore dignum est. quicquid habes age
Deprome fideis auribus. O boni
Quantum fauoris spondet aui
Iudicium melius futuri.
Quæ lingua, quis te carpere dentibus
Momus nefandis, quis poterit nepos?
Vix eleuatum te maligno
Zoilus adgreditur ore.

AD

PAROD. HORAT.
AD ODEN XXIX.

In Ioannem Eccium scorti Babylonici
satellitem.

Ecci, profanis nunc operum insides
Cartis, & omnem materiam paras:
Non ante deductam Antichristi
Patribus, horribilesq; cælo
Moues tumultus. quæ tibi pinguium
Merces sacerdotum infula seruiet?
Ager quis ad Tibrim labores
Herculeos tibi persitabit,
Bacchi colonis mille ferens cados
Æstate miti? Quis neget improbis
Cor obsideri vi potentis
Demonis, & subigi dolosè?
Cum tu Papatus dogma nefarij,
Scholasticorum & pontificum libros,
Præferre decretis Iehouæ
Pollicitus meliora tendis.

AD ODEN XXXII.

Centonem Vergilianum alloquitur,
eumq; laudans à Proba Falconia
inuentum scribit.

Posci-

Poscimus, si quid vacui sub alno
Lusimus tecum, quod & hanc per urbem
Serpas, & plures age dic Maronis

CENTO Poëma,

Romula primum modulate nymphæ.

Quæ sciens lana, tamen ad lucernam,

Sive versaret teretem micanti

Pollice fustum:

Pindarum, & Sappho Variumq;, & ipsis

Proximum Musis Catulum legebat,

Et Macrum verbis grauibus, grauiq;

Voce canorum.

O decus vatam, & cathedris Scholarum

Gratus excultis honor, o dolorum

Suaue lenimen, mihi cumq;, salue

Rite precanti.

AD ODEN XXXIV.

VITAE MORVMQVE COR-
RECTIO.

Parcus librorum cultor, & infrequens,

Incontinenti dum petulantia

Addictus erro: nunc retrorsus

Ferre gradum, atq; iterare cursus

Cogor

Cogor relictos. Namq; sagittifer
 Cyrrhæ cacumen nobilis incolens,
 Plerumq; nomen literatis
 Conciliat, memoremq; famam.
 Quam Rhenus algens, & iuga Caucasi,
 Quam Thrax & inuisæ accola Balibidos
 Pugnax Pyrenæusq; finis
 Commemorent. valet ima summis
 AEquare: & abiectum ars leuat inclita
 Ditans egenos. hinc decus in scyis
 Apollo cum luctu sonoro
 Eripit, & fauet eruditis.

AD ODEN XXXV.

Ad bonam valetudinem.

O Dina, dites quæ colis insulas,
 Prasens salubri temperie genus
 Curare nostrum, spemq; prasens
 Ludere præcipitem Charontis:
 Te veste molli umbrata genas vocat
 Ferox inuentus: te senij unicum
 Lenamen egri, quos senectæ
 Viracita attenuauit atas.
 Te cunctæ amitant sollicitæ sibi
 Suisq; gentes, quaq; oriens diem

Illa-

Illustrat orbis, quaq; pronus
 Mergitur Hesperium sub æquor.
 Formidolosa ne lue tabeat
 Mortale seclum: neu populos frequens
 Emissus Orco licetor orci
 Vastet atrox, spolietaq; luce.
 Te mater ambit læta Lubentia
 Choroſq; cantuſq; & Charites manu
 Ductans amica, nec voluptas
 Candida abest, validumq; Robur.
 Te liber & stirps Vrania aureus
 Sectatur Hymen, nec latus abnegat
 Quocunq; sub cælo caducam
 Iaperi sobolem alma visis.
 At tuſſis impura, at mala februum
 Cohors faceſcit: diffugiunt pede
 Tremente morbi, morſq; fundo
 Exſulat interiore Auerni.
 Serua cubantem LIPSIVM, & ultimam
 Extende metam. neu patere abdita
 Antiquitatis occupatum
 In studio ante diem fuiſſe.
 Heu: impiorum & nequitie pudet
 Anũmq; quid non barbara polluit

AETAS?

*A*etas? quid intactum nepotes
*V*idimus? unde stilum magister
*I*ncitua effrons continuu? cui
*P*epercit auctori? hoc utinam caput
*O*rbi supersit: ille priscis
*R*estituet decus omne Musis.
Ianus Lernutius.

AD ODEN XXXVII.

Ad sodales, ob manifestatum Antichri-
 sti Romani regnum Deo supplican-
 dum esse.

*N*unc est canendum, nunc prece supplicii
*P*ulsandus aether: nunc melioribus
*F*ormare mores institutis
*T*empus erat reprobos, sodales.
*A*ntehac nefas ostendere gaudium
*S*onante pleetro, dum *B*ABYLONICA
*P*ellex inauditos tumultus,
*F*unus & innocuis parabat,
*I*ncestuoso cum grege pinguium
*E*piscoporum: quidlibet impotens
*A*udere, successuq; fausto
*E*bria, sed minuit furorem

Affla-

*Afflata verbi fulmina regia:
 Mentemq; lymphatam petulantia
 Redegit in veros timores
 CHRISTVS, ab Italia minantem
 Nutu repellens (noctis auem velut
 Longæna cornix, aut catulum leo
 Prædator in campis flagrantis
 Armenia) daret ut gehennæ
 Fatale scortum. quæ Sodomiticis
 Polluta noxis, nec scelus insolens
 Expauit vllum, nec seuerâ
 Lege truces moderauit iras.
 Ausa & Monarchas visere supplices
 Fronte impudicâ turpis, & integras
 Domare gentes: ut proteruis
 Luxuriam stabiliret armis:
 Incontinenti tigride seuior:
 Summis dynastis scilicet abnegans
 Priuata defungi molesto
 Non humilis meretrix labore.*

AD ODEN XXXVIII.

Deum non victimis sed animi integri-
 tate colendum esse.

C

Victi-

Victimas odit DEVS immolatas,
 Dissplicent thuris cineres Sabæi,
 Mitte sectari, quibus erigantur
 Cultibus ara.

Credulo cordi nihil allabores
 Vnicè mandat. neq; te cruentum
 Reijcit durus, neq; me reatus
 Mille fatentem.

P A R O D I A E A D S E-
 cundum librum Carminum Q.
 Horatij Flacci.

A D O D E N P R I M A M.

Ad Petrum Gnodalium scriptorem hi-
 storiae belli rustici in Germa-
 nia excitati.

Motum ex Luthero vindice rusticum,
 Belliq; causas, & vitia, & modos,
 Ludumq; Fortuna, graueisq;
 Vindicias procerum, & respersa
 Non expiato compita sanguine,
 Doctrina & artis plenum opus aurea, Tre-

*Tractas: & ostendis futuro
 Mille modis documenta seculo.
 Paullum molesti sarcina ponderis
 Desit colonis: mox, ubi senserint
 Onus leuari, quæ iubebis
 Officiosius exequentur.
 Neglecta mystis illa Suëvicis,
 Tulere nostris damna penaribus:
 Ut tu diserto copiosus
 Historicus calamo notasti.
 Iam feminarum questibus anxij
 Perstringis aureis, iam pueri gemunt,
 Iam fulgor armorum pauentes
 Terret & exanimat puellas.
 Audire nostros iam videor Duces
 Ferro rebelles tollere prouidos:
 Omnesq; Germanos in armis
 Præter agri miseros colonos,
 Præsul, vel Abbas quisquis iniquior
 Vulgo tributum durius irrogans
 Hos excitarat Marte leuo
 Principibus mala comminantes.
 Quis nos cruento sanguine pinguior
 Campus sepulcris impia prælia*

*Testatur, auditumq; Turcis
 Teutonici strepitum tumultus?
 Quis pagus? aut quæ mœnia lugubris
 Ignara belli? quæ iuga copia
 Non polluerunt militares?
 Quæ caret ara cruore fuso?
 Sed ne remissis Musa decens iocis
 Threnos Prophetae Ieremiae canas
 Sub pergula mecum virenti
 Quære modos leuiore plectro.*

AD ODEN SECVNDAM.

*Ad Paullum Chemnitium, Martini fili-
 um, vituperans in Theologo pusillani-
 mitatem, & extollens con-
 stantiam.*

N *illus Eliae valor est, seueris
 Obrute vinclis inimice linguæ
 Paulle Chemniti, nisi concitato
 Fulmine ore.*

*Viuet extentis Eliseus annis,
 Notus in fraudes animi calentis:
 Illum aget curru metuenic sisti
 Gloria viuax.*

Tutius

*Tutius viues scelus exsecrando
Impium, quàm si manifesta fuco
Simplici pingas, & ubiq; vulgi
Voce proberis.*

*Pergit intactus scelerum minister,
Nec malum tollit, nisi fronte latâ
Obuies fonti lacerante scindens
Ulcerâ ferro.*

*Intimum regi tetrico Micheam
Dissidens aulæ numero Propheta-
rum eximit Flatus: populumq; falsis
Dedocet vi*

*Vocibus: nomen titulosq; mystæ
Deferens vni, propriamq; laurum,
Quisquis irascens animo inquieto
Crimina taxat.*

AD ODEN QVARTAM.

*Ad nobilissimum virum Caium Ranzoui-
um monens studium poeseos & exer-
citium carminis scribendi non
esse omittendum.*

N Et tibi Muse sit amor pudori
CAIERANZOVI: prius eruditos

C 3

Mouit

Mouit Heroas facie venustâ

Dia Poësis.

Mouit Augustum patriæ parentem

Vena facundi sapiens Maronis.

Lusit Arpinas medio in triumpho

Carmina Rhetor.

Callide postquàm patuere fraudes

Ciuum prauorum, & abire iussus

Patriæ tuam Catilina pacem.

Reddidit exsul.

Nescias an te titulis poëta

Musa Parnassi decoret sub umbris:

Inclitum certè genus, & beatos

Sponder honores.

Crede non illam tibi cum proteruâ

Plebe remnendam, quasi despicata

Credulos lactet nimium sinistris

Spebus alumnos.

Commoda & fructum propriasq; doteis

Integer laudo: fuge suspicari

Cuius in verbis mala fraus latere

Credita nusquam.

AD ODEN VI.

AD

AD PVBL. VIRGILIVM MA-
ronem. AENEIDOS & ODARUM HORA-
tij Flacci laus.

Virgili campos aditure mecum, &
Auij informem nemoris recessum, &
Vitreos fontes, ubi grata semper
Sibilat aura:

Factum opus cura tibi diligenti,
Sit mea diues precium iuuenta:
Sit scopus constans studij & laborum,
Ingenijq;

Vnde si dura prohibent Camæna,
Molle Dircaei aggrediar Poëta
Carmen, & tentabo fides sonoras
Vatis Horati:

Ille cycnorum mihi præter omnes
Vnicus videt: quia non Achiuis
Vatibus cedit, celebremq; tentat
Vincere Romam.

Res habet multas, proprijsq; vestis
Cuncta lemniscis: ut ubiq; comptus
Artis, & vena facilis potentem
Arguat usum.

C 4

Ille

D

Ille me clemens fouet, & beatis
 Instruit iussis: ab eo reuersus
 Debita crines decorabor herba
 Auspice Phoebō.

AD ODEN IIX.

In Christum redemptorem.

Vlla si mortis tibi seuientis
 Pæna, Rex regum, nocuisset umquam,
 Mente si fluxa fieres vel alto
 Mollior ore:

Cederem. sed tu, simul obtulisti
 Regium cedi caput, enitescis
 Pulcrior multò populiq; prodis
 Publica cura.

Expedit furvæ proceres Gehennæ
 Vincere, & toto furibunda Noctis
 Monstra cum inferno, rutilaq; pestes
 Luce carentes.

Gaudet hoc, inquam, pater ipse, gaudent
 Alites casti, chorus & piorum,
 Semper argutos medians amica
 Voce canores.

Adde

*Adde quòd plebes tibi credit omnis:
 Seruitus crescit noua: nec priores
 Redditi iussis domini resistunt
 Sæpe minati.*

*Te suis matres precibus fatigant,
 Te senes casti: miseramq; nati
 Nuper in lucem, tua ne relinquat
 Aura rogantes.*

AD ODEN IX.

Ad Persium, vt ab amoribus desinat.

*N*on semper Iris nubibus implicat
 Terras, per agros: aut mare Gallicum
 Turbant inoffense Triones
 Vsq;: nec Italicis in oris
 Amice Persi, flat Zephyrus dies
 Blandus per omnes: aut nebulonibus
 Querceta Syluani laborant,
 Qua timidi spoliantur auro.
 Tu semper ardes delicias tuas
 Mixen puellam, nec tibi Lucifer
 Ignes ademit molliores,
 Nec Venerem Hesperus impotentem.

*At non ter ardens Phylla Cupidinem
 Ludebat omnes molliculum salax
 Annos: nec errantem nouerca
 Hippolitum, aut Dryades puella
 Arsere semper. desine vestium
 Tandem venustarum: & potius leues
 Fingamus auriti triumphos
 Anseris, & Polypum madentem.
 Runcumq; vatem sedibus additum
 Nostris: venenum gignere viperas:
 Intraq; cancellos Poetas
 Exiguus latitare clatris.*

Franciscus Hildensemus.

AD ODEN XI.

Ad Daniele Hoffmannum Theolo-
 gum, Christo fidentibus non
 metuendum esse.

Quid Cinglianus mobilis, & Papa
 HOFMANE praestans cogitet, Alpibus

Diuis-

Diuisus obiectis, remittas
 Quarere, nec trepides aperto
 Verum fateri voce. perit citò
 Rerum suppellex, & decor, impetu
 Virgente viuacis senectæ
 Cunctaq; comminuentis atra.
 Non splendor idem permanet impijs.
 Semper, neq; uno fors facilis niter
 Vultu. quid infestis pauentes
 Exsilijs animi tremiscunt?
 Cur non in adis limine supplices
 Domoue nostra fundimus ad Deum
 Preces, & infectos reatu
 Corrigimus pietate sensus
 Iuuante Christo? Spiritus amouet
 Curas edaces. quis mihi protinus
 Proponit exemplum vetusti
 Temporis ex veterum libellis?
 Quis deuiâ custodit ab orbita
 Palantem? Olympo Spiritus aliger
 Descendat & contra malignos
 Christicolas tueatur hostes.

AD

PAROD. HORAT.
AD ODEN XIII.
In Arcadem Poëtam.

Illa & nefasto te peperit die,
Quæcumq; furtim, & monstrigero sinu
Eminxit, Arcas, in bonorum
Perniciem, opprobriumq; mundi.
Illam & sororis crediderim suæ
Rupisse matricem, & genitalia
Subasse nocturno furore
Demonis. Illa pudenda Galli-
Ca, & quicquid usquam subrigitur nefas
Tentaui, alio quæ genuit sua
Te triste monstrum, te furentem
In Prytani caput innocentis.
Cui quisque fidat, nusquam homini satis
Notum est in oris, rustica nobilem
Pubes perhorrescit, neq; extra
Rura timet peregrina damna.
Exsul trivemes & celerem manum
Civis, tyrannos civis & aulicum
Virus, at improvisa vulgi
Vis ferijt, ferietq; multos.
Quam vana stultæ tela protervia
Ac dedolatum vidimus Arcadem?

Librosq;

Libroſq; tortores malorum, &
 Socraticis calamis potentem
 Vnum latinis de melioribus
 Te te canentem lenius hostico
 Lysippe filo, dira Brontis
 Diraplani mala, dira furum.
 Te namq; nervo tanta Platonico
 Miramur omnes pangere: sed magis
 Lites & exuros Cethegos
 Sollicito legit ore laesus.
 Quid mirum? ubi illis fulminibus stupens
 Eructat atros belluo Saxipes
 Ronchos, & infamis retorti
 Nieteride cruciantur ungues?
 Quin & Pyracmon & Steropis nepos
 Tristimulorum concutitur sono:
 Nec audeat Hipponax Achivas,
 Aut Latias lacerare Musas.

Franciscus Hildensemis.

AD ODEN XV.

In sæculi nostri dissidia.

I Am parua votis tempora tetricæ
 Lites relinquunt: undiq; latius

Excita

*Excita visetur nefando
 Rixa modo: dubiusq; terror
 Inuadet vrbes. tum mala iurgia
 Clamorg; & omnis copia scommatum
 Locum in cathedris occupabit
 Materia meliore dignis.
 Tum spreta dirum mutua caritas
 Vitabit orbem. Non ita Spiritus
 Prescriptum, & æterni Iehouæ
 Auspicijs, veterumq; norma.
 Præclarus illis ardor erat piæ
 Consensionis: nulla fideliter
 Ictum simulas inquieta
 Ausa fuit violare fœdus.
 Nec deuiantem spernere ouiculam
 Leges sinebant, mentibus anxijis
 Parci iubentes, & piorum
 Corda sacro recreare verbo.*

AD ODEN XIX.

*C*hristum in beatis mystica sedibus
Vidi docentem, credite posteri.

Vm-

*Vmbraſq; diſcentes, & aures
Spirituum aligerorum acutas.*

Ohe recenti mens trepidat metu,

Plenoq; flatus pectore turbidum

Bacchar. ohe perge Ieſu

Perge meos ſtimulare ſenſus.

Fas innocentes eſt mihi Apoſtolos,

Cœruſq; blandos, vocis & vberes

Sonare nimboſ, atq; linguis

Sparsa nouis iterare iuſſa.

Fas & proternæ crimen hypocrifiſis

Palam reſectum, ſenſaq; deuia

Monſtrata, doctõrum ſtupente

Ingenium geniumq; turba.

Tu parcis hoſti, tu regis inſcios:

Tu ſeparatis abditus in iugis

Cibum miſtras liberalem,

Mille viris totidemq; nuptis.

Tu cum parentis fraudibus improbis

Primos gehennæ falleret arbiter:

Noxam remiſiſti & libenter

Supplicium graue pertuliſti.

Quamquam Iehouæ filius, & Deo

AEqualis ipſi, non ſat idoneus

Leſho

*Letho videbaris: sed idem
 Mortis eras mediūsq; pacis.
 Te vidit acri Cerberus inquis
 Ira tumentem, carcere liberans
 Manes, & abscedentis beatos
 Ore pedes Stygio momordit.*

ALIA PARODIA AD
 eandem.

A Morem ocellis flammeolis heræ
 Vidi insidentem, credite posteri,
 Fratresq; circum ludibundos
 Cum pharetra volitare & arcu.
 Eheu pauore cor trepido salit,
 Mensq; icta amoris numine deuium
 Lymphatur: eheu parce relis
 Parce graui puer acer igne.
 Fas inquieta sit mihi gaudia
 Curasq; dulces, cuspidis & tunc
 Vorua vulnera atq; amicū
 Arte lyra celebrare amarum.
 Fas & parentis regna Amathusidos
 Porrecta latè dicere, partaq;

Tropea

Tropea de Titane, & astus

Mulciberis malè pertinaces.

Tu vim leonum, tu tigridum domas

Ceteq; & vros: perq; acies truci

Dextra Graduum fulminantem

Mitem animum placidumq; reddis.

Tu post Gigantum terrigenam manum

Fusam fugatam, tela Diespatri

Irata tollis: tu relicta

Coniuge sidereisq; regnis

Quandoq; i auro dissimilem sui

Abdis, vel auro, iam gelidis cygnum

Vris sub undis: iam sabacem

Destruis in Satyrum aut in hircum.

Te bruta tellus, te maris equora

Cælumq; & inuisi horrida Tartari

Sedes veretur: te veretur

Ipsa Hecate patruusq; Pluto.

Ianus Lernæius.

AD ODEN XX.

Non insolenti nos dubia ferar

Via uniformis per superum igneas

Amator arces: atq; nexu

Corporis ante obitum exsolutus

D

Terre-

Terrena spernam. nil capiet mei
 De parte sacra Persephones nocens
 Tagaxq; Parca, stamen occet
 Ut lubet è tribus una nostrum.
 Iam iam repulsà nocte animi, vigor
 Conturbat intus, atq; hominem procul
 Exturbat agrum concitoq;
 Pectus obit agitatq; motu.
 Iam mens inerti carcere libera
 Supra maligni tramitis obices
 Curru cupidinis leuata,
 Euehitur per inane magnum:
 Interg; cæli septa Quiritium,
 Et Gratiarum virgineum chorum,
 Qua Cyprius mouetur orbis
 Ipsius in gremio Diones.
 Letatur omni letitia: & Dea
 Agnoscit expressam effigiem suæ
 Ardetq; miraturq; & in se
 Linqvitur illecebra decoris.
 Frustrà latebris lux penetralium
 Peplog; gaudes: nusquam oculis abes
 Inuisa nostris. mitte peplum
 Mitte supernacuas latebras.

Ianus Lernutius.

HENRICI MEIBOMI
MILEMGOVIENSIS

PARODIARVM HORATIANARVM

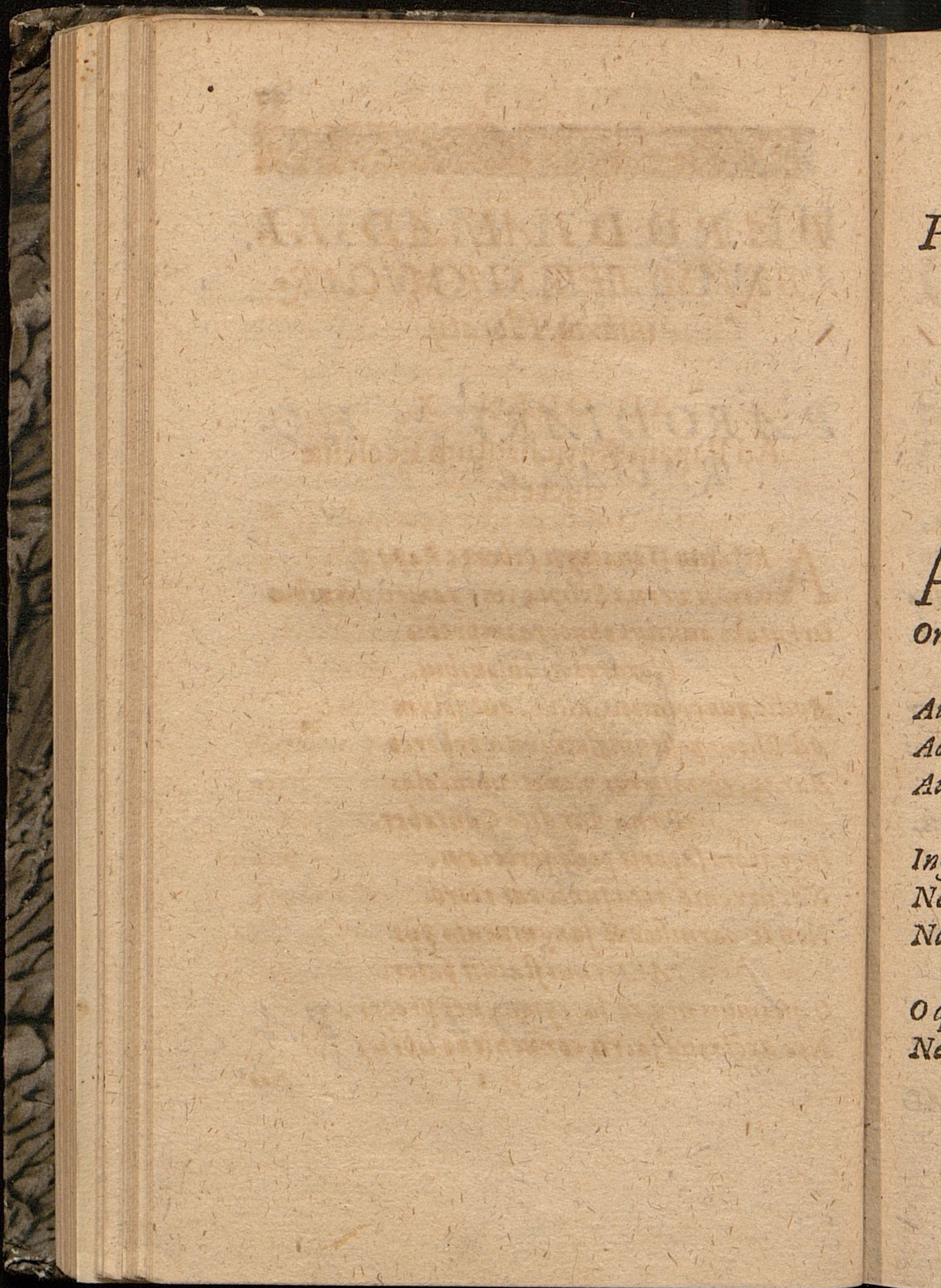
LIBER SECVNDVS.

D 2

PA.

P

Or

Az

Ac

Az

Iny

Ne

Na

Og

Ne

*P A R O D I A E A D L I -
B R V M T E R T I V M C A R -
m i n u m H o r a t i j .*

A D O D E N X .

*A d P a p a m A n t i c h r i s t u m E c c l e s i a e
q u e r e l a .*

*A R e t o u m T a n a i m s i b i b e r e s P a p a ,
A C r u d i v e r n a S c h y t a , m e t a m e n o m n i b u s
O r b a t a m a u x i l i j s o b i j c e r e i m p r o b i s
P l o r a r e s n e b u l o n i b u s .*

*A u d i s q u o g e m i t u G a l l i a , q u o s o l u m
A d R h e n i p o s i t u m f l u m i n a v e r b e r e s
A u r a s , & m i s e r o s v e x e t v t i n c o l a s
P a e n a v i n d i c e C a n t a b e r .*

*I n g r a t a m s u p e r i s p o n e f e r o c i a m ,
N e c u r r e n t e r o t a f u n i s e a t r e t r o .
N o n t e c a r n i f i c e m s a n g u i n e u m p i j s
A E t e r n u s s t a t u i t p a t e r .*

*O q u a m u i s n e q , t e l a c r y m a , n e c p r e c e s ,
N e c d o c t r i n a s a c r i s c o n v e n i e n s l i b r i s ,*

D 3

Nee

*Nec vita innocuis candida moribus
 Mollis. supplicibus tuis
 Parcas. nec rapidâ tigride mollior,
 Nec tortis animum mitior anguibus.
 Non hac semper erunt praesidij, aut opis
 Caelestis vidua agmina.*

AD ODEN XII.
 IN NEBVLONEM.

N*Ebulonum est neq₃ honori dare mentem,
 Neq₃ vultu bona puro colere, aut ex-
 Agitari meditâtem puidae scommata
 Tibi sensus meretricis pudor excors (linguae.
 Tibi libros, numerosiq₃ Platonis
 Studium aufert Nebuloni macerata decer
 Equa matrum soboles Thessalicarum, (Hebes:
 Neq₃ telo, neq₃ blandis satur armis,
 Vbi nudus resupinis iuuenis dormit in vlnis.
 Lupa solers per opacum salientes
 Furioso pede lenas agitare, &
 Cata molli latitantem salicero excipere
 (Hebrum.*

Franciscus Hildensæmus.

AD

AD ODEN XIII.

Ad Iuliam Academiam.

O Flos Saxonie candidior cygno,
Cultis digne modis, non sine plausibus,
Iam canabere versu:

Cui ros nectaris insidet.

Cui liuor rabie luridus obuiat

Frustrà: nam lepidas adijciet tibi

Famae perpetis auras,

Argute strepitus lyrae.

Te fallacis atrox ira proteruia

Nescit ledere: tu pignus amabile

Plenis numine templis

Spondes, & iuuenum choro.

Fies Gymnasium tu quoq; nobile,

Me dicente viros artibus inclitos

Multis, unde iuuentus

Artes haurit idoneas.

AD ODEN XV.

In Pontificem Romanum sui muneris
& officij oblitum.

D 4

Proles

PRoles Daemonis inferi,
 Tandem perfidia pone modum tua,
 Infandisq; negotijs,
 Praefectus humili desine muneri
 Instar vivere principum,
 Et flammis miseros urere perditis.
 Non, si quid Phalarin, satis
 Et te P A P A decet. Cantaber equius
 Oppugnat superum fidem,
 Stricto crudus vii Maurus acinace.
 illum cogit atrox furor
 Immitis similem vivere bellua.
 Te mores sine crimine
 Turpis luxuria, non rabies decet,
 Nec vis ingenij trucis,
 Nec loti residem sanguine pollices.

ALIA AD EANDEM.

In Studiosum luxui & petulantiae
 addictum.

Cvltor Palladis innuba,
 Tandem stultitiae fige modum tua,
 Infamiaeq; licentiae.
 Obscuro potior desine rustico

Instar

Instar viuere militis,

Et factis animum perdere turpibus.

Non si quid Lapithas, satis

Et te caste decet. rectius belluo

Oppugnat latera adium,

Vdo taurus vii concitus inguine,

Illum venter edax facit

Lasciuæ similem viuere bellua:

Te libri sapientiæ

Autores humilis, non frameæ decent.

Nec vox cornigeræ bouis,

Nec poti inuenem face tenus cadè.

AD ODEN XXIII.

In Harpalum.

F *Vrca supinos si dederis pedes*
Ridente Phæbo, furcifer Harpale:

Si morte placaris, & aqua

Sorte Deas, meritisq; pænis:

Nec pestilentem sentiet aërem

Germana pubes, nec fragilem Ceres

Lolliginem, aut Phæbi sorores

Lethiferis graue pondus auris.

D I

Nano

Far

*Nam qui salebris intonat horridis
 Periurus aulas inter & angures,
 Aut surgit alternis in oris
 Proditor, Oemonias repente
 Scalas subibit, te nihil adiuvat
 Turbare vita, fronte calumnijs
 Puras piaturum supina
 Morie Deas tumidisq; fibris.
 Infesta furcam si decorat manus,
 Non gratiosa carior hostia
 Placabit iratas Camænas
 Ventre Caco & trepidante colo.*

Franciscus Hildensemus.

AD ODEN XXVI.

Ad Iunonem, consecrans ei instrumenta
 studij poëtici, & orans vt hominum ab
 eo alienorum insolentiam
 castiget.

Vixi Camænis nuper idoneus,
 Et metra finxi non sine gloria:

Nunc

*Nunc pleetra, defunctumq; Musis
 Barbiton hic paries habebit:
 Iunonis alnum qui terrica latus
 Custodit, hic hic ponite ludicra
 Volumina, & lauros & orbes.
 Articulis iuuenum decoros.
 O que beatam Iuno tenes Samum, &
 Feris scatenem turpibus Africam
 Regina sublimi flagello
 Tange Midas semel impotentes.*

*P A R O D I A E A D L I
 B R U M Q V A R T U M C A R
 minum. Q. Horatij.*

AD ODEN III.

Ad Deum omnipotentem.

*Q Vem tu, summe Deus, semel
 Dignatus fueris lumine patrio,
 Allum nulla necessitas
 Transuersum rapiet: nec licet impigri
 Succum-*

Succumbet Satana dolis

*Deuictus: neq; res hunc quatiens male
Nec blande poterint magis*

Tentare illecebræ fortia pectora.

Quasuis apta pati vices.

Sed qui sidereo vertice labitur

Flatus, se insinuans pijs

Finget perpetuo munere nobilem.

Mater, quæ præit omnibus

Ciues ipsa suos inter amabiles,

Gaudet ponere me libens:

Et iam dente minus mordeor improbo.

O linguæ cupida loqui

Dulcem qui strepitum, mi Deus, accipis.

O mutis quoq; piscibus

Donature cygni, si libeat, sonum,

Totum muneris hoc tui est,

*Quod nigris Erebi faucibus erutus,
Assertus tibi sum pater:*

Quod spiro & placeo, si placeo tuum est.

Petrus Monauius. D.

AD IESVM CHRISTVM.

Quem

QVem tu Christe puer semel
 Electum placido lumine videris,
 Illum non furor impius
 Eueriet Satana: non gula, non Venus
 Vinculis ducet aheneis
 Adstrictum, neq; vis hostica deuium
 Et segni sterilem fide
 Ad regum tumidas qua trepidet minas,
 Excludet superum choro.
 Sed, quam riuus aqua leniter irrigat
 Felix par erit arbori,
 Aeternum viridi gramine fertili.
 Caeli principis orbium
 Dignata est suboles me inter amabiles
 Septi hos ponere surculos:
 Et nunc igne minus vexor ab insito.
 O qui fluminis hoc sacri
 Ditas siderio numine riuulos,
 O cordi quoq; saxeo
 Donatura hilarem, si libeat, fidem,
 Totum muneris hoc tui est
 Quod signor calamo principis alitum

Horti

*Horti plantula nobilis,
Quod credo, & fidibus te celebros, tuum est.*

Nathan Chytræus.

AD SPIRITUM SANCTUM.

Q*Vem tu, Suavis amor, semel
Ardentem rapido fomite ceperis,
Illum non furor Euius*

*Raptabit comitem, non locus impudens
Cœtu iunges adultero*

*Rivalem, neq; res perpera lubricis
Devotum vitijs ducem,*

*Ceu legum veritas institerit vias,
Transmittet Stygio foro:*

*Sed qua crimen aqua futile diluunt,
Et gutta laterum rubra*

*Fingent ætherio munere cœlitem.
IOVAE vindicis omnium*

*Hortatur soboles iam variabiles
Morum relinquere me tropos,*

*Et iam labe minus polluor impiâ.
O caliginis obuia*

Tristem qua glaciem, fax sacra, temperas.

O cæcis

O cæcis quoq; regibus

Discussura animi, si libeat chaos.

Totum luminis hoc tui est

Quod demor numero transgredientium

Cælestis metuens heri.

Quod spero & satago, si satago, tuum est.

Paullus Melissus Comes

Palatinus &c.

AD RELIGIONEM.

Qvem tu Relligio semel

Diuinis radijs luminis imbues,

Illum nec Papa perfidus

Terrebit gladio: nec nouus acrium

Sectarum furor opprimer

Incautum, neq; gens Isacidum, DEI

Nato cedere pernicax

Inuitum ad veterem stultitiam trahet,

Auratum ut vitulum colat.

Sed partim veteris scripta voluminis,

Partim fœdus eum nouum

Cælesti faciet flamine nobilem.

Iamq;

Iamq; Ecclesia brachijs
 Gaudebit placidis inter amabiles
 Illum ponere filios,
 Ut porrò insidias nil metuat Stygis.
 O IESU, patris optimi
 Felix progenies: sola hominum salus:
 O genti quoq; barbaræ
 Donature poli, si cupiant, domum.
 Totum muneris hoc tui est
 Quod falso procul à dogmate, rectius
 In sancta institutor fide.
 Quod credo, ac amo te, si modo amo, tuum est.

Matth. Wackerus. D.

AD VITAM.

O Vem tu, vita, tuo semel
 Perstrictum placido lumine ceperis,
 Illum non vagus Adria
 Iactabit cupidum: nec creperet vices
 Audentem in fera praelia
 Raptabunt, neq; fors aulica, callidis
 Oculum ingenij artibus,
 Quod regum obsequio subdiderit caput

Adscri-

Adscribet procerum ordini:

*Sed qui sanctus amor dulcacido madet,
Et formæ insolitus lepos*

*Diffundent liquido nectare cœlitum.
Cœli me rota tertij*

*Concinnat Charites inter amabiles,
Ac sacrum Veneri gregens*

*Et iam mole minus corporis aggrauor.
O mortalibus inuidas*

*Mentis quæ tenebras lux mea discutis:
O seculo quoq; reptili*

*Incussura aquila si libeat volatum.
Ex omni & merito tuum est,*

*Quod cura vacuus degeneri feror,
Nil diuos tacitè obsecrans.*

Quod viuo, & valeo sumq; meus, tuum est.

Ianus Lernutius.

AD IESVM CHRISTVM.

Q*uem tu Christe Deus semel
Nascentem placido numine foueris
Illum non merus inferum*

Euertet rabida non hominum mina

E

Recto

*Recto deijcient gradu
 Captum blanditijs, nec Venus improba
 Non conuiuia nec ioci
 Nec fame suis & cura pecunia
 Reddent dissimilem sui:
 Sed quæ lex d' omni dogmata continet
 Et vatium tabule sacra
 Accendent studio perpetuo tui:
 Rerum conditor optimus
 Dignatur miserum me quoq; ciuibus
 Regni adscribere cœlium,
 Et iam regna minus curo fugacia.
 O desiderium tui
 Quantum Chryste meo pectore concitas.
 O duris quoq; cantibus
 Cor ficture, velis si modo, cereum.
 Totum muneris hoc tui est
 Vitam reddideris quod mihi perditio:
 Mente & sensibus integris
 Quod spirans hilarè perfruo, est tuum.*

Lambertus Pithopœus.

AD

LIBER II. 51
AD SIMPLICITATEM.

Quem tu simplicitas semel
Morarum lepido pollice finxeris:
Illum non tumor insolens
Inflabit miserum, non levis ambitus
Vulgo suster inutili,
Captantem: neq; res publica grandibus
Praefectum officijs senem,
Quod fasces patria gesserit inclitas,
Iunget nobilioribus.
Sed quae summa fugit sponte modestia,
Et lenes animi imperus,
Abdent in latebris exiguae domus.
Candor res peramabilis
Dignatur humilem me quoq; reddere
Fastus crimine liberum:
Et iam summa minus tracto negocia.
O pruriginis insita
Crudam qui scabiem mos sacer cluis:
O plebi quoq; saxae
Donature habitus, si libeat, bonos.
Totum muneris hoc tui est,
Quod demor numero luxuriantium

E 2

Cærus

Cæus portio nobilis:

Quod scribo & placeo, si placeo, tuum est.

Henricus Meibomius.

AD ODEN V.

Ad illustrissimum principem Fridericum
Holfatiæ ducem, Votum
patriæ.

Divis orbe bonis optime patriæ
Custos gentis abes iam nimium diu:
Maturum reditum pollicita est sibi
Iampridem patriæ, ab redi.
Lucem redde tuæ dux bone patriæ:
Nam vultus ubi lux clara micat tui
Instar veris & hic Sol melius nitet,
Cunctis gratior ille dies.
Non sic agra parens filiolum unicum
Deserta ac viduo sola iacens thoro
Absentem patriæ longius à domo
Momentis vocat omnibus:
Quàm desiderijs icta fidelibus
Votis, omnibusq; & precibus vocat:

Cun-

Cunctantemq; nimis iam nimis ab diu

Quærit patria principem.

Tu custos patriæ, tu pater optimus

Prudens consilij pacis amans piæ:

Carus Pieridum fontibus & choris

Et carus Themidi sacra.

Tecum sancta fides iustitia soror

Tecum religio, nudaq; veritas

Et virtus redit huc & Sapientia

Et pax almaq; faustitas.

Quis Moscum paveat? quis gelidum Schyten?

Quis Oenotria quos factio parturit

Fœtus, incolumi principe? quis feræ

Bellum curet Iberia?

Condit quisq; diem mœnibus in suis,

Et securus agros quisq; colit suos:

Hinc ad templa redit lætus, & altera

Pro te vota facit duce.

Te multa prece te, prosequitur frequens

Iam votis populus: quin laribus tuum

Misce numen uti Græcia Castoris

Et magni memor Herculis.

Longaso utinam dux bone ferias

Præstes Holsatiæ: clamitat integro

*Cætus manè die : clamitat & magis
Cum Sol Oceano subest.*

Nicolaus Reusnerus.

AD ODEN XII.

Inuitans studiosam iuventutem ad Ho-
ratiij Poëtæ lectionem & cognitio-
nem diligentem.

I*am brumæ comites, quæ mare permeant.*

I*deturpant animæ pascua Thracia,
Iam nec prata virent, at fluvij strepunt
Hiberna niue turgidi.*

*Nidum ponit avis flebiliter gemens
Cæcyca Halcione coniugij boni
Æternum specimen ni male pertinax
Turbasset Lachesis thorum.*

*Texunt sub tepido fornice pinguium
Pastores ouium vimine fiscinas:
Delectantq; Deum, cui pecus & nigra
Rupes Hercinij placent.*

*Discendi iuvenes tempus adest: age
Arguti calamos noscere Horatij*

st

*Si gestis iuuenum nobilium cohors
Præsens multa lucrabere.*

*Vnius spacium scilicet horula,
Quod nunc Pierijs traditur artibus
Res donare potest largiter vberes,
Verborumq; erit efficax.*

*Ad qua si properas munera, cum pia
Velox aure veni. non ego te meis
Deirecto docilem fingere Gratijs
Plenum diues ut ad lacum.*

*Verum pone moras, & studium meri,
Vernantisaq; memor, dum licet, indolis,
Misce consilijs ludicra serijs.
Turpe est negligere in loco.*

PARODIAE AD LI-
BRVM EPODON Q.
Horatij.

AD ODEN SEXTAM.

E 4

Onile

O Vile quid pauperculum vexas canis,
 Imbellis aduersum lupos?
 Cur idem in acres euomis canes minas
 Eiusdem ouilis vindices?
 Quin mox remorsuras laceßis aut tigres
 Vulpeculasue subdolas?
 Quarum vel aspectu unico obmutesceres
 Cauda sub aluo condita.
 Nedum experiri dentium vel unguium
 Vim prorsus efferam queas.
 Nam cum tremenda voce complesti omnia,
 Mox buccas offa voras.
 Caue caue namq; in canes asperrima
 Tales lehouæ est ultio.
 Qui voce magna turgidi mordent nihil
 Se præter ipsos inuidi.
 Vrsi & Leones interim vt crudelius
 Agnos inultos deuorent.

Nathan Chytræus.

AD ODEN VII.

Quò quò furenter ruitis? aut cur dexteris
 Striguntur enses fulgidi?

Parum.

Parumne passim Christiani sanguinis
 Fusum est locis in plurimis?
 Non ut perennem ex arcibus Byzantij
 Germanus hostem pelleret:
 Papæ in ipso ceu sinu Germaniæ
 Vim seuientem auerteret.
 Sed ut secundum vota Turcarum & Papæ
 Sua hæc periret gens manu.
 Neq; hic apris mos, nec fuit serpentibus
 In dispares solum feris.
 Rabiësne vesana an rapit fatum acrius,
 An noxa? quid sit dicite.
 Silent, & ora pallor albus occupat:
 Animiq; percussi stupent.
 Sic est: acerba fata Germanos premunt:
 Verbiq; contemptus sacri
 Ingratus: & doctrina vitæ dissona:
 Spretusq; martyrum cruor.
 Tot innocentum, quo velut terra ebrïa
 Rursus nocentes euomit.

Nathan Chytræus.

AD ODEN IIX.

E S

Roga-

Rogare multo sordidum te crimine
 Sensus quid alteret meos?
 Quum sit tibi perfricta frons, & impotens
 Mores libido torqueat:
 Spireniq; turpes undiq; insolentiam
 Mores velut divi Schytae.
 Sed incitat me census & gaze breves
 Nocturna quales somnia.
 Fundusq; pinguis & lacus comantibus
 Viriq; sylvis additus.
 Esto beatus omne quod est vsquam
 Opum seris abscondito.
 Nec sit Lyaei cui solum feracius
 Agerue leti graminis.
 Quid, quod modesti cum modestis indies
 Obambulant libentius?
 Nec literati ferre Mopsos sustinent
 Aut belluones improbos.
 Quod ut seueris impetres à cœtibus,
 Mutanda vita erit tibi.

FINIS PARODIARVM
 Horatianarum.

PA-

LIBER II. 59
PARAPHRASES IN
TRES ODAS Q. HORATII
FLACCI:

*Vna Iohannis Maioris Ioachimi,
duæ Henrici Meibomij Lem-
gouiensis.*

PARA-

A-

PARAPHRASIS ODES

primæ libri primi Q. Horatij
Flacci.

AD MAECENATEM.

Regia progenies, cui nobilitatis origo
Scandit ad Hetruscos indubitata patres:
O decus & fama merito pars maxima nostra,
Fulmine percussa confugiumq; rati.
Est quis Olympiaco cui sparsus puluere currus,
Et placet in gyros ire coactus eques.
Palmaq; non facili sudore parata, potentes
Ad terra dominus euehit usq; Deos.
Hunc si Romane rata per suffragia plebis
Curia tergemino diues honore beat.
Illum si Libycas & ditia Gargara messes
Stridenti in proprias auehat axe domos,
Nulla vel Attalici splendens opulentia regni,
Fer mare difficiles coget inire vias.
Luçantē Icarijs madidū cum fluctibus Austrū
Mercator salsis naufragus horret aquis.
Horret, & in patrio sua predicat ocia rure,
Plena suburbanis ocia delitijs.
Mox, ut mutata placuit sententia menti,
Naufragij tabulas colligit ipse sui.

Impi-

Impiger & quarens diuisos orbe Britannos,
 Nescit egestatem pauperiemq; pati.
 Est quoq; qui madidus praelis elisa Falernis,
 Arbore sub viridi gutture vina trahit.
 Nec spernit longos potando condere soles,
 Fontis ad irriguas lene sonantis aquas.
 Multos castra iuuant rigidig; pericula Martis
 Cum tuba terribili perstrepu vnica sono.
 Sub Ioue venator gelidig; sub aetheris axe,
 Immemor optata coniugis vsq; cubat:
 Annosamq; dari pecora inter inertia ceruam,
 Currere vel celsis montibus optat aprum.
 Me victrix hederæ laurig; corona virentis,
 Astra super curru precipitante lenat.
 Me niger & multa celeberrimus ilice lucus
 Seiunctum à vili, Musag; plebe fouent.
 Si fauet Euterpe & felix Polyhymnia cantu:
 Si dabitur lyricos inter habere locum,
 Summa verecundis contingam sydera plantis:
 Vix aliquis qui me nomine vincat, erit.

Henricus Meibomius.

PARA-

ES

res:

a,

rus,

os,

ni,

ustris

is.

e,

Impi-

PAROD. HORAT.
PARAPHRASIS

Elegiaca Odes XII. Libri secundi
Q. Horatij Flacci, Ad Mæ-
cenatem.

NE iubeas nostris aptari bella Camænis,
Mæoniâ melius commemoranda iubâ.
Annibal, & diram perpeffa Numania cladem,
Fractaq; in Anfonio Punica vela mari,
Materies lyrico non est accommoda pleçtro:
Haud venit in tennes res operosa modos.
Qualia narrantur Lapitharum prælia, qualis
Herculeo domitus fortiter ense Gigas.
Vnde domus superû tremuit minitata ruinam,
Horruit & vasto pondere pressus Atlas.
Rectius historico deducet prælia filo
Mæcenas priscis regib. orrus eques.
Interea notas sectabor idoneus artes,
Et domine formam commemorabo mea.
Fulgentes oculos, crySTALLINA membra, leporem,
Quiq; placet nulla factus ab arte decor.
Sine iocos miscet, teneris seu iuncta puellis
Ornat amabilibus publica festa choris.
Num tu barbaricû locupletis Achæmenis aurû
Diuitis ingenteis aut Orientis opes,
Permu-

*Permutare velis pro crine decentis amica?
 Callida dum flammis duplicat arte suas.
 Quaeq; rapi malit negat oscula durior, vitro
 Mox eadem labris admouet ipsa tuis.*

Henricus Meibomius.

**PARAPHRASIS ELE-
 GIACA ODAE XIV.**

Libri 2.

AD POSTVMVM.

H*Ei quædam præcipiti labuntur tæpora cursu!
 Quàm breuis & multo vita labore venit!
 Non pietas adferre moram grauioribus annis,
 Indomitam poterit nec cohibere necem.
 Non, si multa bouum mactares corpora morti,
 Et cadat inferno victima crebra Deo.
 Ille & Geryonem vasta cum mole iacentem,
 Et Tityum in tristi detinet ille lacu.
 Omnibus est innanda palus inamabilis unda,
 Sine alto, aut humili sanguine natus erit.
 Ipsa licet scabra pereant rubigine tela,
 Vfus & armorum nullus in orbe foret:*

Adria

*Adria nec fractis illidens littora ab undis
 Hauriat equoreis corpora mersa vadis:
 Nec grauis Autumnus morborum semina spar-
 Nec vicio cœli missa sit vlla lues: (gat,
 Attamen in Stygio lentandus flumine remus,
 Et pigra Cocytii sunt superanda vada.
 Illic & Danaï polluta crimine nata,
 Sisyphus & longo saxa labore gerit.
 Non te nec gemmæ, nec fului dona metalli,
 Quæq; tenes culti iugera multa soli:
 Non sedes Pario de marmore structa, nec vxor
 Candida, se in mores vertere docta tuos.
 Nec tibi quæ frondet lucos imitata Deorum
 Arbor ad infernas vlla sequetur aquas:
 Quæ nigra cupressus, quæ sit tibi funeris index,
 Cætera erunt alijs morte relicta tuâ.
 Custodita bibent discincti vina nepotes,
 Turpiter & duro sub pede pressa fluent.
 Qualia Pontificum mensis libata secundis
 Candidus auratâ feri puer in paterâ.
 Quare concessis tibi, dum licet, vttere rebus,
 Vtæ non vllam dij posuere moram.*

Ioannes Maior. D.

FINIS.

HENRICI MEI
BOMI LEMGOVI
ENSIS

SYLVARVM LIBRI
DVO.

HELMÆSTADII

F LEVI-

ar-
at,

xor
s.
p
s:
dex,

us
D.

Handwritten notes:
Johann Friedrich
Friedrich

LEVINO ET IOHANNI
à SCHVLENBURGK, FRA-
tribus germanis,

&

SIGISMUNDO OTH-
MANO VRATISLA
VIENSI,

*Adolescentibus generis splendore
& eruditionis laude præstan-
tibus,*

Virtutis & magnificentiae pa-
ternæ hæredibus lau-
datissimis,

HENRICVS MEIBO-
MIVS LEMGOVIEN.

*sis Academiæ Iuliæ pro-
fessor*

hosce

SYLVARVM LIBROS,
Musarum fautoribus
DD.

HENRICI MEIBOMI
MISYLVARVM LIBER PRIMVS.

Anagramma in nomen Henrici Iulij
Episcopi Halberstad.

HENRICVS IVLIVS.
VIS HERCVLIS VNI.

Quid teneri solidos miraris corporis artus,
Seu pedes arma gerit, seu sedet alius equo.
Mascula belligeri VIS corrigi HERCVLIS VNI:
Maius & humano robore robur habet.

Anagramma in nomen Iacobi
Monauij. V. C. L.

IACOBVS MONAVIVS.
IOVA BONVS AMICVS.

IOVA BONVS fidusq; malis in rebus AMICVS,
Is faciet Monauij que facienda putas.

ALLVSIO ad nomen Hermanni Tu-
lichij V Vestuali. V. C. L.

Tulichio nomen facundi Tullius oris
Indidit, aut notus carmine Dulichius.

*Ingenio solers & voce disertus uterq;
 Eloquio præstans non minus ille fuit.
 Vicin utrumq; tamen pietatis imagine, cuius
 Tullius ignarus Dulichiusq; fuit.*

Symbolum Henrici Iulij Episcopi Halberstadensis. D. B. & L.

PRO PATRIA CONSUMOR.

Pro regione meâ pro religione laborans
 Censuræ & sensus attenuabo meos.

De Leone domus Brunsvicensis.

Gentis Atestinae custos Leo maxime, famâ
 Quæ poterunt laudes amplificare tuam.
 Religio tua cura fuit, tibi seruij: Albis,
 Quiq; sub imperio flumina Rhenus habet.
 Te sacer ætherij Iouis ales & inclita Roma
 Imperij voluit sceptrâ tenere sui.
 Quàm latè populosa patet Germania, quantum
 Extendit fines Italâ terra suos.
 Quaq; meat Rhodanus, qua Vistula, Iberus, &
 Prospera virtutis perstrepit aura tua. (Ister
 Imbelles avium cætus, qui gutture fingunt
 Dulce melos escis hospitioq; foves.

Sic

*Sic tumidos arces, timidis sic parcis, ut exors
 Curia sit cura, sit casa cassa metu.
 Sis felix saluusq; tuis: de stemmate Iudæ
 Exsiliens tibi sit duxq; comesq; Leo.*

Ex Senecæ Epistola 87.

S*Cipio Romana civis fuit utilis urbi,
 Nec minus huic cano profuit ore Cato.
 Dum licuit bellum pugnax indixit uterq;
 Moribus hic pravis, hostibus ille malis.*

Ad Ianum Sedulium antiquitatis
 admiratorem.

V*Triste clarum mirentur secula vatem,
 Quodq; facis cupida mente poema legant:
 Desita conquiris flagrante vocabula nixu,
 Ennius & quicquid Pacuviusq; vomunt.
 Horrida stipatur priscis oratio verbis,
 Et veter in torto carmine squalor inest.
 Sic nostros veris superatos esse poetas,
 Mollia qui facili carmina lege canunt.
 Da veniam: vincunt ipsi tua carmina, quantum
 Pubera senescentem femina vincit anum.*

Dictum D. Bernhardi.

Religio peperit diuitias & filia deuora-
uit matrem.

Religio censum peperit, sed filia matri
Causa suae lethi perniciofa fuit.

Anagrammatismus in nomen Bartoli
Richij. Iuriscons.

BARTOLVS | RICHIVS.
CHRISTO VIR ALBVS.

Dū moror in terris me sordida crimina turpāt,
Cum CHRISTO in cæli sede VIR ALBVS ero.

Furor fit læsa sæpius patientia

LÆsa nimis celeris patientia colligit iras,
Fitq; furor multis exagitata malis.

In effigiem illustrissimi principis Iulij
Ducis Brun: & Lun:

Qualis erat princeps gentis Iosaphatus He-
brea,

Ille Deo meritis proximus, orbis amor:
Talis Atestina prognatus origine Guelfus,
Ambiguum cælo dignior, anne solo.

Hoc

*Hoc duce Relligio sacris infecta Latinis
 Eluit inuectum purificata nefas.
 Adspice caniciem frontisq; decentis honorem:
 In genij facies arguit alta decus.*

*Ad Magnificum & nobilissimum virum
 Dn. Ioannem V Volfgangum Frey-
 monium Roman. Imper. à
 consilij.*

M Agne vir inuicti quem Caesaris aula potē-
 Consilio & fandi dexteritate vehit: (tē
 Si vacat, & grauium moles onerosa laborum
 Exigui spacium temporis ire sinit:
 Accipe paucarum tibi debita munera laudum,
 Quiaq; sit hoc animus pectore disce libens.
 Nobile iam pridem spaciosum penè per orbem
 Nominis emicuit sidus & aura tui.
 Pulpita doctrinā celebrant, fora mentis acumē,
 Curia consilij vim sapientis amat.
 Hæc tibi cōciliant proceres mundi q; monarchã:
 Hinc memorat nomen Musicus ordo tuum.
 Me, quo, si pateris, cultos iuuat inter olores
 Indicio mentis prodere signa mea.

*Summus es, & merito statione locatus in illa,
 Publica res oculum regis vocare potest.
 Musa Patrocinijs orbata fidelibus audet,
 Sospite te certam spem reparare sibi.
 Quod fera bella silēt, pax laeta perābulat vrbes,
 Est studij atq; opera pars preciosa tuae.
 Felix imperium te praestite, viue Camoenis
 Magne vir, & patriae viue vigeq; tuae.
 Dum mihi vita comes, dum sanguis in artibus
 Praeco tuae laudis officiosus ero. (illis*

In effigiem nobilissimi viri Ioachimi
 Mynsingeri à Frundeck Iuris-
 consulti celeberr.

G *Allia quē iactat, quem suspicit Itala tellus,
 Ingenio cuius Teutonnis ora cluet,
 Aspice Mynsingerum: non illo Scaeuola maior.
 Iudicio, aut fandi munere Sulpitius.
 Doribus his pietas accedit: ita omnia in vno
 Quae decorant alios, singula iuncta nitent.
 Christe sacerdotis sancto qui nomine gaudes
 Institia mystas queso tuere bonos.*

In

In insignia Ioachimi Mynsingeri
Iurisconsulti.

Accipiri frustra tenduntur retia, cauta
Aucupis occultos effugit arte dolos:
Quē leuat ingenium laudatq; fama per auras
Frustra liuor iners figere tentat humi.

ELEGIA

AD REVERENDISSI-
MVM ET ILLVSTRISSIMVM
Principem ac Dominum, Dn. Henricum Iuli-
um, Episcopum Halberstadensem, Ducem
Brunsuicensem & Luneburgensem &c. Acad.
Iuliæ Rectorem & Cancellarium ma-
gnificentissimum

*Archigymnasium suum Helmastadij
inuisentem.*

O Men habet casus. Benedicti: luce sacra
Pacifer & verè Dux benedictus adest.
Qualis ab aëry scopulosa rupe Sionis
In niueo Salomon splendidus ibat equo,
Sanctâ Panomphæi subiturus fana IEHOVAE,
Iuncta sacerdotum quævis Synagoga fuit.

*In qua Mosaica sinuosa volumina legis
 Pontificum sonuit relligiosa cohors.
 Regis erat munus Templis impendere curam,
 Et templis iunctas are fouere Scholas.
 Nempe ministerio ne praeficienda deessent
 Agmina, sacrorum neu quateretur honos.
 Expectatus ades, te vota precesque requirunt,
 Publica res opera consiliantis eget.
 Te decor, o princeps, Solomoni regius aequat:
 Par viriusq; etas, par viriusq; labor.
 Exere virtutes animi mentemq; paternam,
 Auspicij noster militat ordo tuis.
 Grata coruscantis facies nitidissima Phœbi,
 Frigoracum brumæ discutit, arua fouet.
 Gratus at nobis Rectoris cernere vultum:
 Presidio cuius quod sumus, omne sumus.
 Pace quod in medio fruimur discrimine, clades
 Proxima quod nostra cessat ab aede, tuum est.
 Si qua pios viciat serpens contagio cœtus,
 Errorum medica semina tolle manu.
 Purus & immunis scelerum sit labe necesse est,
 Quisquis ab innupta Pallade nomē habet.
 Inprimis meritos tua munificencia quosque
 Subleuet, egregium premia calcar habent.*

Deme

Deme oleum lychno, lucemq; negabit eanti:

Deme ministranti præmia, segnis erit.

Vult labor accendi precio, ditataq; virtus

Crescit, & obnitens non nisi magna parat.

Numen habes princeps, iam morem imitare

Nosq; tuæ radijs fac bonitatis ali. (Deorū,

Inclita sic nobis Solymorum pulpita cedent,

Vincet & Actæas IVLIA nostra domos.

ELEGIA

IN OBITVM MAGNI-
FICI ET NOBILISSIMI VIRI Dn.
Ioachimi Mynsingeri a Frundeck, Iuris consul-
ti celeberrimi, Ducatus Brunsvicensis
Camerarij hæreditarij, & Comitiss
Palatini &c.

*S*ic, ubi nube caua strepuere tonitrua, pa-
stor

In sua palantes septa reducit oves.

*Ingeminant elementa minas, cælumque so-
lumq;*

Venturi facies terret iniqua mali.

Te

Te Deus his miserans exemplū cladibus auferat
 MYNSIGER & regni dat tibi iura sui.
 Hæc bonitas nobis non intellecta dolorem
 Gignit, & in læta sorte pauere facit.
 O læues animis! cur diffidentia mentes
 Occupat? à superis quod venit omne bonū est.
 Clauserit hoc licet orbe diem, rediuiuus inibi
 Gaudia siderea prodigiosa domus.
 Illic despiciet, quas hætenus extulit, aulas:
 Nil præter curas, inquiet, orbis habet.
 Pondera sustinui grauiora cacumine Tauri:
 Omnia lassauit membra laboris onus.
 Nūc requie fruatur, & quid sit bene viuere discā,
 Nil quod vita queat diciæ orbis habet.
 Emorimur nati & finis dependet ab ortu:
 Nulla dies letho, nulla dolore vacat.
 Terra vale, sentina mali, domus hospita luctus:
 Aetherius ciuem me Paradisus habet.
 Talia Mynsigerus cæli nouus incola dicet.
 Interea in lacrymas nos tamen ire iuuat?
 Sancta recordemur meritum pondera, sospes
 Nostra quibus iuuat commoda, pressit onus.
 Incolumis columen regni fuit utile, præstans
 Consilijs, operâ, religionem, fide.

Euro-

*Europa famam collegit in orbibus, arte
 Caesaribus gratus principibusq; fuit.
 Hac immortalem terris fecere, beatum
 In caelo faciet mors tua Nate Dei.
 Vive solo caeloq; vir o dignissime vita,
 Splendor ubiq; tibi perpetuus erit.*

EIDYLLION

DE LAVRO AREFAC-
 TA, ET VVA IN EIVS LOCVM
 feliciter substituta,

Scriptum

IN OBITVM IOANNIS
 Lorberij abbatis Riddageshusani
 pie memoriae.

AD REVERENDVM ET
 AMPLISSIMVM VIRVM Dn.
 Petrum VVindruuium, designatum Cœ-
 nobij Ridageshusensis Ab-
 batem.

Nobilis augusta florebat LAVRVS in aede,
 Quae vetus à RIDACHO praside no-
 men habet: Lau-

Laurus Atestino multum dilecta Leoni,
Cuius honorifico tuta favore fuit.
Illam caput tollens vitreas ad fluminis undas,
Delitium campi luxuriantis erat.
Hospitia exsulibus praebebat idonea Musis,
Multaq; per ramos nidificabat avis.
Indicium Pacis non iurgia cruda serebat:
Vna sed innocuae cura quietis erat.
Hinc neque commoti metuebat fulmina caeli,
Nec Boream amisit flabra mouente comas:
Sed deuota Deo, sacras crepitante per aras
Thure, coronauit frondis honore lares.
O decus! o vitam dignissima perpete laurus!
O quantum meriti pondus, & aura tui!
Inuidit fortuna tamen, laurumq; venustam,
Cana repentino frigore laesit hyems.
Decussit graciles vis gradinis improba Baccas,
Vsque odoratas seu prauina comas.
Sic caput affectum posuit radice reuulsam
Et subijt gelidam fertilis arbor humum.
Iamq; gemit Phoebus, lacrymatur Naiades udae,
Tristis in acciso termitae mæret avis.
Sed Deus aspexit viduatam molliter adem,
Factaq; clementi damna favore leuat.

Inq;

Inq̄ locum raptæ succedit idonea Lauri
 Vna, decus campi nobile, vitis honos.
 Vtilis Vna Deo, nam succos gignit amænos,
 Quos pia sub templi fornice turbalitat.
 Vtilis imprimis mortalibus Vna, dolore
 Quos leuat, & medicam tristib. addit opē.
 Quàm bene prospiciunt nostris clementia rebus
 Fata, securis obueniuntq̄ malis!
 Gratia Christe tibi: tu vitis vera racemos
 Protege, tu vespas pelle, repelle capros.
 Sacra sit excubijs fac Vineâ cinctâ, malignis
 Immunes iussam continuemus opus.
 Vt post defunctos dura in statione labores,
 Contingat merito pax reparata tuo.

AD

MELOS

AT ILLVSTRES ET GE-
NEROSOS COMITES AC DO-
minos, Dn. Ernestum, & Dn. Marti-
num Comites Regensteinenses
& Blanckenburgi-
os &c:

*Helmaſtadium, Acad. Iulia ho-
ſpitiū, ſtudiorum gratia ingre-
dientes.*

Q*uis noſtra priſcis tempora ſeculis
Præferre noliſ? plus vice ſimplici
Actus auorum Marialeis
Egregijs ſuperamus auſis.
Illi trahebant bella, ferociter
Deſcipientes: nec iugâ montium,
Crudi ſequutos caſtra Maris,
Nec pelagi vada territabant.
Teſtis Britannus diues, & accola
Tumultuoſi martius Adria:
Teſtis Palæſtinae feracis
Hoſpes, & occiduos ad æſtus*

Ruhe-

Ruthenus Arcto sub Boreotide:

Quae lata mundi climata terruit

Germana pubes: Nos Minerva,

Nos Themidi iuuat innocenter

Servire casta: barbaries fugâ

Abscessit ultra litus Atlanticum:

Cultuq; verboq; elegantes,

Hesperiae decus amulamur.

Musas Dynastæ suspiciunt piæ,

Sumptuq; largo comiter adiuant:

Nec Principum nati Ducumq;

Pieridum cathedras abhorrent.

Nunc Hippocrenes vitrea limpida

Fluenta potant: nunc Aganippidos

Vnde liquores, & palato

Ambrosiam sitiente querunt.

Sic vos Ephœbi sanguine principum

Orti vetusto, quos Comites habet

Cheræscæ tellus, queis coloni

Hercyniæ dominantur ora:

Vos ardor idem suscitât, & piæ

Laudis cupido, pulpita IVLIAE

Schole sequutos: hinc Camœnis,

Hinc studijs iuuat immorari.

G

Oter

he.

*O ter beatos, quos ita lauriger
 Apollo finxit! pergite patrias
 AEquare dotes, ac auitis
 Progenitoribus antidire.*

PRECATIO

*Ad filium Dei, recitata à puero Tile-
 mano Heshusio:*

CVM IN ILLVSTRI A-
 CADEMIA IVLIA, CLARISSIMI
 & ornatissimi viri, Basilius Satler Pastor Hel-
 mæstadiensis, Doctor Theologiæ, Melchior
 Cruschius Physicus Hildesienfis, Doctor Medi-
 cinæ, & Henricus Boethius Licentiatus
 Theologiæ, renunciarentur. 21.

April. Anno

1586.

*C*Hriste, sacerdotis qui nomen amabile
 gestas,
 Et cadis æterno victima grata patri:
 Qui medicas adhibere manus ad vulnera
 gaudes,
 Vlcus & immunda consolidare luis:

Respi.

Respice nos hac luce potens, & nominis huius
 Exere presenti munia fausta die.
 Qua benè promeritis statuuntur premia, summa
 Qua titulos virtus ingeniosa suos.
 Et duo Theologi medico comitante, parati
 Solenni, cathedra debita iura petunt.
 Tu patris interpres aeternæ iussa salutis
 Ausus es humano voce aperire gregi.
 Eloquium largire illis, qui sacra professi
 Mille ferunt plebi commoda, mille Schola.
 Da medico medicas ut gnauiter excolat artes,
 Multus & optatam sentiat ager opem.
 Mutua cum medicis exercent fœdera mystæ.
 Aegrotos opifex curat uterq; suos.
 Ambobus medicina sua est, succosq; prementes
 Fœta per horiorum prata viasq; volant.
 Hic legit illustres Paradysi nobilis herbas,
 Miscet & ætheris gramina nata polo.
 Ille creaturas lustrat, viresq; prehendit,
 Colligit & nostro germina nata solo.
 Te duce, felices operum, sua munia tangant:
 Hi curent animam, corpus at ille leuet.

SYLVARVM
 PRECATIO AD DEVM
 Opt. Max.

Recitata à puero Martino Lantz

CVM IN ILLVSTRI A-
 CADEMIA IVLIA CLARIS-
 simis & Consultissimis Viris D. Heinrico Rud-
 loff & D. M. Laurentio Cratoni summus
 in vtroque Iure gradus decernere-
 tur. Anno 1586.

12. Julij.

Iuste Deus, scelerum vindex, fons vnice iuris,
 Iusticiaq; vigil custos, tu legibus orbem
 Immensum constare iubes, tu enormia punis
 Crimina, & armatum vis maiestate tribunal.
 Da pater, vt mundi languentis anhelasenectus
 Arbitrium monitusq; tuos obseruet, iniquis
 Obster, & equali moderamine transigat æuvm.
 Barbaries passim graditur, cæcoq; furore
 Proruit in vetitum, legumq; repagula frangit.
 Sit procul à sacris vesania cœtibus ista
 Sancte Deus, iussusq; tuos & iura secuti
 Ducamus placida tranquilla silentia vitæ.
 Suffice Doctores, qui iusto examine legum

Facta

*Facta hominum vocesq; probent, qui iniuria
iura*

*Legibus emendent, per quos subsellia discant
Litibus insanis pacem præferre quietam.
Hos etiam media positos testudine templi
Insignes virtute viros, vi flaminis unge,
Ingenijq; novas vires, nova robora confer
Iudicij, memoresq; animos, ut verba minasq;
Iudicis æterni perpendant, utque salubri
Consilio præsent aulis, urbesq; gubernent.
Nos quoque conformes fac viuere legibus, ordo
Ne sacer infractus titubet, fatalia donec
Iudicia adueniens exerceat arbiter orbis.*

EPITAPHIUM

BONAE SPEI ET MAG-
NAE INDOLIS PVERI, IO-
HANNIS THOMAE IAGEMANNI,
Iohannis Iagemanni Iurisconsulti, & in Acad.
Iulia Antecessoris dignissimi, filij, 3. Octob.
anno Christi 1585. pie
defuncti.

Q*ui poterat fessum lusu recreare parentem,
Et lepidâ molles voce ciere iocos:*

G 3

Dura

Dura laborifera minuens qui tadia matri,
 Lenimen miseri suave doloris erat:
 Occidit heu prima vernans in limine vita,
 Ingenij præstans nobilitate puer.
 Occidit & letho spes interceptit opimas,
 Quas senior tacitâ mente fouebat auus.
 Heu celeres annos fugitiuaq; tempora vite:
 Momento citius mors inopina venit.
 Ut rosa florescens, ut aprici flosculus horti,
 Ut leuis exiguo tempore bulla perit:
 Sic nati morimur, sperataq; gaudia nobis
 Eripit humanis mors inimica bonis.
 Sed bene: qui lethum domuit, qui funera
 nostra
 Vulneribus voluit sanctificare suis:
 Ille suis pueros vlnis amplexus, amicâ
 Innocuos ad se voce venire iubet.
 Huius erat puer ablutus baptismatis vnda,
 Huius in extremo mortis agone fuit.
 Ergo redemptoris placidis requiescit in vlnis,
 Gaudet & ætheria civis in arce nouus.
 Tanta quis inuideat tibi gaudia? viue malorum
 Expers: æternum viue beate puer.

In

In crucem & diadema, insignia
Reineri Reineccij.

Iudicio pollens calamoq; Reineccius acer,
Nobilis aeternae conditor historia,
Cur gerit in clypeo diadema crucemq; rubentem,
Eequis in hoc signo sensus utroq; later?
Sic ego: sic numeris totum cantata per orbem
IVLIA, quarenti dicere visa fuit:
Ut reor, & nisi me mea fallit opinio, signa
A Constantino Casare sumpta gerit.
Primus is imposuit capiti diadema, suosq;
Armis appictas iussit habere cruces.
Nempe quod ostento monitus, formidine presso
In sola didicit spem superesse cruce.
Sub cruce suave Deo servit diadema, sub illa
Quisq; sua felix in statione manet.
Adde quod Heroas & regum facta recensens,
Signa pij regis convenienter habet.
Dumq; sub hoc cumulo curarū & mole laborat
Perpetuam sentit mens operosa crucem:
Eluctata tamen palmae viridantis ad instar,
Promissum sensus ad diadema leuat.

*Sub cruce qui tolerat, quæ fata Deusq; mini-
strant,*

Laude coronato vertice dignus erit.

*In Hermanni Neuuualdi de Origine
caloris natiui in mixtis tra-
ctatum.*

O*Mnia quæ laxa mundi cōpage tenentur,
Semina natiui dia caloris habent:
Semina continuos tacitè per agentia motus
Subiecti varia pro ratione sui.
Vnde sed illabens res derivatur in ipsas?
Vnde trahit vires principiumq; calor?
(Non dubium est, sed fit dubium: quia tempore
Qui velit inuentis cedere, rarus erit. (nostra
Detraxisse fidem tritis, noua condere texta:
Non leue præclare ducitur artis opus.)
Nil cæleste sapit neq; Sole cietur ab ipso:
Parte sed hac nascens inferiore latet.
Scilicet implexu coëunt elementa tenaci,
Corpus & aërium consociata creant.
Cui calor & lentus mediocriter insidet humor,
Quod leuis occulta Spiritus ambit ope.*

Rebus

*Rebus id implicitum genitalia semina rerum
 Aduuat, & nullo tempore cessat agens.
 Nutrit, alit, vegetat, morbos fugat, inde seipsum
 Decursu atatis precipitante necat.
 Hac veterum concors sententia nititur usu,
 Et licet in dubium sepe vocata manet.
 Quam quia facundo defendis & asseris ore,
 Inter honoratos conspiciere viros.*

Apophtegma Philippi Macedonis ad Alexan-
 drum Magnum F.

Expositum à Dione Chrysofotomo Oratio-
 ne secunda de regno, epigrammate
 nunc expressum,

AD HENRICVM RAN-
ZONIUM, Virum incomparabilem.

Quam bene, RanZoni titulis celeberrime
 dignis,

Officio vates historicosq; foves:
 Sic tibi suggestit rerum experientia prudens,
 Semina natura sic docuere tua.

Curat utrosq; Deus genioq; benigniter auctos
 Cælitæ, vim superum participare facit.

G s

Illud

Illud Amyntiades rex nouerat inclytus, illud
 Gaudet Alexandro notificare suo.
 Atq; ait, ô Macedum spes unica, nominis hæres
 Effigies vultus ingenijq; mei.
 Historicos varesq; sacros offendere noli:
 Tuta patrocinijs turba sit illa tuis.
 Præpes virisq; manus, calamoq; sequace papyri
 Secula que voluani posteriora, linunt.
 Fas illis quæcunq; placent inscribere cartis
 Arbitrio laudant vituperantq; suo.
 Talibus ille suum monuit, tu temporis huius
 Sydus idem claros nobilitate doces.
 Historicosq; foves, argutaq; pectora vatum:
 Testis Iber, Gallus, Sarmata, Teuto, Ligur.

Melos ad Ioachimum ab Aluensleben
 conditorem Bibliothecæ Erx-
 lebianæ.

O Vales susurros diues! inaudijs
 Hospes canopi! cum Mareotidis
 Lagæus Heros ad fluentum
 Mille libros, monumenta mille
 Sumptus profundo congereret seni
 Morem benigne Philosopho gerens.

Thea.

*Theatra quantos sustulerunt
 Attica, Cecropijq; plausus!
 Cum Pergameni nisibus amulis
 Arsere reges, lectaq; pluribus
 Latum per orbem gaſa regnis
 Magnificos subijt penares.
 Vates sonoris carminatibjjs
 Finxere leti: personuit modis
 Obscura plebes, & canores
 Edidicere agiles Napæ.
 Iam post tot annos viuit, & undiq;
 Rumore grato fama perambulat:
 Nec consenescet, donec orbis
 Impavidam ferient ruina.
 Haud te minori IVLIA barbito
 Dicer iuuentus & citharæ sciens
 ELMANA virgo predicabit
 Facta tua, IOACHIME, gentis
 ALVONIS heres Saxonici potens.
 Nec fama seris postgenitis minor
 Notescet. euge sic equestri
 Progenie decuit creatum:
 Inestimandis undiq; sumptibus
 Libros cœmptos Pieridum choro*

Dona-

Donare, thesauroq; ciues
 Egregio memores beare.
 Qui rore puro Castalia lauit
 Crines solutos, pollice Lesbium
 Poëma finger delicato
 Delius & Pataraeus Apollo.
 Me si qua nostris gratia tibijs,
 Iuuabit inter indigenas cygnos
 Sancire carmen tam benigno
 Agminis Aonij patrono.

Anagrammatismus in Reinerum
 Reineccium.

REINERVS REINECCIVS.

CRESCE NERVIS VNI REI.

O Vale nec Argolici potuerunt condere ciues
 Nec suboles urbis Romule prisca tua:
 Tale laborat opus terra Germanide cretus,
 Iudicio ambiguum maior an ingenio.
 Regna sub aspectum ponens regumq; labores
 Vsq; per innumeros exspaciatus auos.
 Iamq; renascuntur veteris monumēta Philisti,
 Quaeq; olim in lucem Pollio scripta dedit.
 Apparent memores Romana per atria cera,
 Et numeri pubis Teuto vetuste tuae.

Dij

*Dij faciant, operis tanti venerabilis auctor,
 Ut tibi sit robur corpore, mente vigor.
 Vna tibi res hac est credita, firmior VNI
 NERVIS ac vegeto robore CRESCERE REI.
 Dumq; sacri viuent Heroës, notus Eois
 Principibus viues notus & occiduis.*

*In organa Mariæuallensia à Casparo
 Schosgio Abbate recens
 extracta.*

*Q*ui sua seq; Deo Casparus deuouet Abbas
 Organa construxit sumptibus ista nouis:
*Ut pia se nostra dum iungit Musica voci,
 Mulceat æternum laus geminata patrem.
 Cedite qui templis eueritis organa: rectè
 Humana colitur voce manug; Deus.*

*Epitaphium Annæ Vadinae coniugis
 Reineri Reineccij.*

*F*ortuna iactata vadis, nunc libera tandem
 Vadit ad æternas Anna Vadina domos.
*Vltima constitues quando vadimonia mundo,
 Christe sit in tuto res maneatq; vado.*

In effigiem Henrici Iulij Episcopi Halberstadensis, Ducis B. & L.

Cento ex Virgilio.

Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat
 Princeps ante omnes famâ super aethera
 notus,
 Nomine auum referens animo manibusq; pa-
 rentem:
 Cui genus à proavis ingens de gente uctusta.
 Unus qui nobis laudis succensus amore
 Proferet imperium per tot discrimina rerum,
 Pacatumq; reget patrijs uirtutibus orbem.
 Ille operum custos nobis hec otia fecit:
 Ille regit dictis animos, & pectora mulcet:
 Ipsis precipuis ductoribus addit honores,
 Inuentas & qui vitam excoluere per artes
 Muneribus cumulat magnis, & premia ponit.
 Fortunata puer quæ te tam læta tulerunt
 Secula, qui tanti talem genuere parentes.
 O decus, o famæ meritò pars maxima nostra.
 Quæ quibus anteferam? tu seruantissimus equi
 Egregiusq; animi: tua terris didita fama.
 Quæ sint, quæ fuerint, quæ post ventura tra-
 hantur.

Magna-

*Magnanimosq; Duces pugnatq; in ordine bella
 Fatq; fortunaſq; virum moreſq; manuſq;
 Enumerare vales. tanta eſt victoria cura,
 Tantus amor laudum, cuncti ſe ſcire fatentur.
 O mihi tam longè maneat pars ultima vitæ
 Spiritus & quantum ſat erit tua dicere facta,
 Noctes atq; dies, ſi quid mea carmina poſſunt,
 Semper honore meo, ſemper celebrabere
 donis.*

**De formula concordia die Pe-
 tri & Pauli Apoſtolorum publi-
 cata anno Chriſti
 1580.**

D*um lux ſacra Petro celebratur & annua
 Paulo,*

*In lucem pacis nobile prodit opus.
 Omen ineſt facto, libro traduntur in illo,
 Quæ docuit ſcriptis ille, vel ille ſuis.*

**Symbolum Iulij Ducis Brunſ:
 & Lunæburg.**

ALI-

SYLVARVM
ALIIS INSERVIENDO
CONSUMOR.

Mitte mihi ingenium natura creauit, &
iras

Mens pia vulnifico cautius angue fugit.
Blandus in expleto ciues complexus amore,
Quicquid ago, facilis more parentis ago.
Dumq; bonis alios impensius adiuro nostris,
Consumo partas indubitanter opes.

Epitaphium Erici Iunioris ducis Brun-
suicensis & Luneburg.

Natus Atestinae de sanguine gentis Ericus
Hac moriens posuit nobile corpus humo.
Iustitia ciues moderans & pace propinquos,
Gratus erat populo Dux, populusq; Duci.
Quae proavis eius ortus dedit, Itala tellus
Hospitium viuo praebuit & tumultum.

HEN-

HENRICI MEI
BOMI SYLVARVM
LIBER SECVNDVS.

EPITAPHIVM

REVERENDI ET AM-
PLISSIMI VIRI D. IACOBI
Pasmanni, Cœnobij imperialis diui
Ludgeri Præpositi, piè
defuncti.

IN quo sedulitas pietasq; innoxia fulsit,
Cuius in egregio pectore candor erat,
Mortuus exigua Pasmannus conditur urna:
Gaudia cum Christo spiritus alma capit.
Ab quantum amisit tristis respublica pignus,
AEdibus illata est quanta ruina sacris.
Ille Deo plenus fucq; remotus ab omni,
Sincerae cultor religionis erat.
Oderat ambiguos in aperto dogmate sensus,
Et vacuam meritis officijsq; fidem.

H

Cæli-

*Cœlibis amplexus vitæ genus, omnia cautiè
 Scandala vitabat castus, & omne nefas.
 De pietate frequens sermo, de crimine nullus:
 Iura querebatur sepe favore regi.
 Adde, quod œconomus solers sua munia rectè
 Egit, & impositum continuauit opus.
 Sed mala perpendens fatalia, vinq; cruentam,
 Exitium nobis quæ minitantur atrox,
 Annorum satur, & fidei præclarus, abire
 Maluit, & superas hospes adire domos.
 Vota Deum tetigere, iacet, corpusq; sepulcro
 Conditur, in cœli spiritus arce latet.
 Euge serue bone, in minimis tua cura proba-
 ta est,
 Ingredere in Domini gaudia vera tui.*

EIDYLLION

AD ILLVSTRISSIMOS
 ET POTENTISSIMOS PRIN-
 cipes ac Dominos

Dom-

Dn. IOHANNEM CA-
simirū, Comitem Palatinum
Rheni, Ducem Bauariæ &c.

Electoꝛatus Administra-
toꝛē & Tutorem,

ET

DN. IVLIVM DVCEM
BRVNSVICENSEM ET
Lunæburgensem &c.

PATRES PATRIAE:

HELMÆSTADIVM ACA-
demix̄ Iulix̄ hospitium in-
gredientes.

E*N gemini coeunt nostra de gente Leones:
Alter Marte potens, alter honore toge.
Ille genus reperit Boiorum è stirpe vetusta,
Fama Palatina delicioſa domus:
Hic veteres Guelfos atq; Itala nomina iactat,
Nunc bene Saxonis ingenerata locis.*

H 2

Cultor

Cultor uterq; Dei: libertatisq; patronus,
 Publica sollicitâ commoda querit ope.
 Ille sciens belli turmas moderatur equestres,
 Proq; suis ardens induit arma focis:
 Gallica iam victor pernicious ocyor Euris
 Proxima iam Rheni fluminis arua premit.
 Vndiq; fulmineis comes est Victoria castris,
 Et patrios ornant parva trophæa lares.
 Pacifer hic enses condit, pacataq; præbens
 Ocia, pro patriæ damna salute facit.
 Iam legum tabulas labefactaq; iura reformat,
 Iam templis operam reddit, opemq; Scholis.
 Vndiq; gemmatis comitatur gloria pennis,
 Et patrios ornat pinguis oliua lares.
 Viuite Semidei: vobis Germania debet,
 Marte quod est alibi prospera, pace domi.
 Viuite, nec deerunt iustis sua præmia factis,
 Viuida fama solo, gloria vera polo.

HO-

HONORI NVPTIARVM

IOHANNIS SIGIS-
MVNDI à BERNSTEIN IN
BERENCLAVSS, NOBILITATE
equestri, virtute, doctrina, linguarumq; co-
gnitione ornatiss. Sponsi: & lectissimæ virginis
Catharinæ. Dn. Iohannis à Northausen in Col-
lembey, viri & Iurecôsulti nobilissimi F. Spon-
sæ: Quæ celebrabantur M. VIIibr. D.

VI. CIO. IO. XXCIV.

EPITHALAMION.

*S*olennitati quid melius nouæ
Concinniusuè huic conueniet precor?
Integritatis quàm venustum
Et fidei specimen iugalis
Referre versu: Gracia futilis
Mendace iactet multa loquentia,
Nos vera veris explicata,
Proferimus monumenta libris.
Hos nôrit Afer, nôrit Iberia
Hospes calentis: quiq; Ararim bibit:
Ac orbe diuisi Britanni,
Pannoniaq; flagella Turce.

H 3

Roma-

Romana quondam sceptrā Alemanicus
 Princeps habebat, sanguine Suenico
 Prognatus: illum Longobarda
 Stirpe satus veteri laceffens.
 Guelfus, frequenti strage coëgerat
 Tentare vires robur & imperi:
 Ibant comata Francicorum
 Nobilium subito cateruæ.
 Fortes Batāui, Vangiones truces,
 Et cum Sicambro Tyrigeta feri,
 Saxo inquietus, Boiohema
 Nec minus incola durus ora.
 Vidit furentes Caesaris imperus
 Ducesq; belli cedere nescios
 Guelfus, nec incerto experiri
 Rem voluit valuitq; Marte.
 Inclusus arcis mœnibus edita,
 Frustra allaborat flectere Casarem.
 Donec fame terra coactus
 Imperio sua subiugauit
 Regis superbo: lege Tuiscona
 Qui gentis omnes dedere masculos.
 Neci iubebat, liberatis
 Matribus & teneris puellis.

Ansi.

*Antiquitatis more probabili
 Vis dura parci femineis bonis:
 Et quicquid assortare possunt,
 Eripiunt celeri ruina.*

*Denunciata morte viris, paucor
 Concussit aulam, luctus & infrequens:
 Fratrem soror lugebat, vxor
 Fata viri properanda flebat.*

*Coniunx vocatis Guelfica matribus
 Secura curæ constitit in foro,
 Infructuosus & querelis
 Figite queso modum sodales,
 Inquit, moleste nil querimonia
 Profunt, molestis parcite fletibus,
 Urgente sortis prauitate,
 Fæmineos aperite sensus.*

*Sagax acutis ingenium viris,
 Et perspicaces pectoris imperus,
 Sed fæminarum cogitato
 Mille modis superantur astu.
 Auferre quicquid corpore possumus,
 Largitur æqui gratia Cæsaris,
 Incogitata nos repente
 Sarcinula scapulas grauemus.*

Gestet maritum quaeq; humeris suum,

O suave pondus grataq; sarcina!

Iniuriosis sic soluti

Compedibus fugient periculum.

Ni concitata Tygride senior

Aeris rigentes pectore laminas

Cæsar recondit, callidarum

Consilium graue prædicabit

Miles repostas diripiens opes

Gemnis fruatur degener indicis,

Aurig; gazis: illa parui

Sospitibus facimus maritis.

Nec plura: prudens consilium anxij

Curas ademit: qualibet ocyus

Cervice sustollens maritum

Per medias graditur cohortes.

Excita castris euolat undiq;

Pubes, & agmen nobile conspicit:

At rex inaudita stupefcens

Concilium nouitate cogit,

Guelfumq; vinclis liberat aneis,

Perduellionis prætereareos:

Sed matribus gazas & aurum

Restituit miserans ademptum.

Auris

*Auris sonores ut caua Musicos
 Libenter haurit: lumina splendido ut
 Colore pascuntur, stupentes
 Sic homines mouet alta Virtus.*

*Hoc norit Indus: norit Achaia
 Telluris hospes: quiq; Boristhenis
 Potat fluentum, proximusque
 Thracibus indomitis Polonus.*

*Hæc Sponse clara nobilis à domo,
 Tibi tuæq; condere Iulius
 Apollo suavit, mouit alta
 Nobilitas viriusq; stirpis.
 Germana virtus hæc fuit hæctenus,
 Non impotenti frena libidini
 Laxare, sed vitam regendo
 Innocuos simulare mores.*

*Ut casta mens est arbiter omnium
 Factorq; rerum: sic iubet acriter
 Nos innocenti destinari
 Illicita sine labe vitæ.
 Cælestis aure vis peramabilis
 In innocenti pectore consider:
 Quam torquet æstus, quæ calore
 Immodico furiosa flagrat,*

H s

Men-

ris

*Mentem relinquens despiciat. Ergo ne
Sic conditori dissimilis suo*

Natura: ne dispar sit ipsi

*Archetypo, vigili labores
Nisu, cor estum si patitur grauem,
Et vis medullas sauciat ignea,*

*Querat leuamen preparatum
Et nimios reprimat calores*

Consortis usu legitimo sua,

*O quanta vitæ est gratia, quantaq;
Huius voluptas, dum sub una*

*Carne caro geminata viuunt,
Dum complicato spiritus halitu
Labris inerrat suaue calentibus,
Et mentis affectu latebras
Interius simili figurat:*

Ne cogitatis dissideant suis,

Nec discrepantes inueniant vias,

AEquo ferantur sed tenaces

*Calle, gradu spacientur equo,
Quos arcta lecto copula glutinat,
Amoris apta compede vinciens.*

Voluptuosum nil magis, nil

Eregium magis, nil verustum.

Si quid ministrat fors inamabile

(Vt mista dulci mutat acerbitas

Vita tenorem) partiuntur

Duriciem terricasq; curas.

Fortuna ceptus si bona sospitat,

Vsura parti commoda gaudij

Non priua, sed communis aquis

Legibus obueniens utriq;

O ter beatos quos ita viuere

Sancto coegit foedere castitas.

Hac Musa vobis vota reddens,

Vt decet, & licuit, precatur.

Anagrammatismus in Hartuicum Smi-

destetum Rhetorem eminentissimum, Iulij

Lycei Professore.

HARTVICVS SMIDESTETVS

DISERTVS HIC EST VT MVSA.

Sunt homines tumidi quos lingua volubilis
oris

Mirandos vulgo conspicuosq; facit.

Illi vbi conscendunt caua pulpra Stentora voce,

Et gestu mimos exsuperare queunt.

Mobi-

Mobilis incultas plebs undiq³ subrigit aures
 Attoniti monstro stantiq³ pauentiq³ viri.
 Nos quibus egregia pectus mollitur ab arte,
 In quibus ingenij iudicijq³ vigor.
 Scimus inornatas lepidis secernere linguas,
 Scimus ab inculto culta notare stylo.
 Miratiq³ alios cum sis mirabilis ipse
 Inclita Saxonici fax Smidestete soli.
 Inter honoratos Borealis Rhetoras oræ
 Voce tibi palmam conueniente damus.
 Namq³ tonans promptæ feris omnia verbere
 linguæ
 Fulmineoq³ graues spargis ab ore sonos.
 Rursus ubi accensa compescis murmura plebis
 Dulcior est oris gratia melle tui.
 Quæ mouet, accendit, rapit, instruit, excitat,
 urget,
 Infedit linguæ Suada medulla tuæ.
 Talis erat Xenophon, qui nectare suauior omni,
 Dictus ab Inachijs Attica Musa fuit.
 Esse tuo has dotes in pectore, nominis apicè
 Indicio nobis est anagramma tui.
 Mollius arguta nihil est dulcedine Muse,
 Illa tuo tacitè nomine clausa latet.

Quodq³

*Quodq; sonat nomen ne deserat omen, abundè
 Musarum eloquijs æmulus, arte fatis
 Perge ornare Scholã Christo duce, iugiter artis
 Gloria durabit prodigiosa tua.
 Audiet & si quis te orantem Rhetora, dicer:
 Suavis & VT pollens MUSA DISER-
 TVS HIC EST.*

PARODIA CATVLLIANA

In Poetastrum.

*S*alue nec facili poëta vena,
*N*ec molli sale, nec bonis reperis,
*N*ec cultis numeris, nec arte scita,
*N*ec sanè nimis elegante lingua,
*M*euio similis Maroniano,
*T*en, prouincia censei esse varem?
*T*uis carmina nostra comparantur?
O seclum insipiens & imperitum!

In organa Musica.

*O*rgana que varijs feriunt concentibus
 auras
*A*rtificum dextrâ mota volante sonant.
 Sic,

*Sic, ubi nostra sacer tetigit prae cordia flatus,
Vox sonet aeternum glorificetq; Deum.*

De nostro saeculo.

D*Ebita praeripiunt apibus nutritimina fuci,
Quodq; mereitur equus gramen, a sel-
lus edit.*

*Quid mirum si cuncta lues noua polluit? ista
Quae bona sunt, pecudes commaculare solent.*

In Pamphagum.

C*um niger in fada crinis tibi nare frutescat
Emuncta non es, Pamphage, naris homo.*

PARODIA CATVLLIANA
Ad Philelphum.

Q*uid est Philelphe, quod moramur emori?
Rubra in cathedra collocatur Maenius:
Gerit traram fastuosus Euclio.
Quid est Philelphe, quod moramur emori?*

In Musicam & Poeticen.

D*AEdala laurigeræ si Musica iuncta Poësi
Dulce quod artificii lege laborat opus:
Ecquis*

Ecquis in arcanis non intima gaudia fibris

Sentit, & affectu feruidiore calet.

*Scilicet hac veteris quaedam est scintillula
flamme*

Enthea, & amisse lucis imago minor.

Tunc, ubi nostra noua fulgebunt corpora dote,

Et vacuum lauo crimine pectus erit:

In nobis fiet vis hac illustrior, expers

Musica labis erit, pura Poësis erit,

Vtraque grata Deo. numeris modulamina finger

Suavis in ore sonor, dulcis in aure canor.

Interea quicumque aliquid sibi vendicat harum

Artium, ad usuram transferat omne bonã.

EPITAPHIUM

HEIDVVIGIS FILIO-

LAE D. IOHANNIS BORC-

holten in Academia Iulia Ante-
cessoris &c.

Hic iacet ante diem lactantis ab ubere rapta,

H Borcholtum veteri nata puella domo.

Et docet interitu, quam mundi gloria fallax,

Obuia quam multis vna sit ipsa malis.

In

*In mundo sperare nefas : conamina nostræ
 Rara voluntati conuenienter agunt.
 Debita quæ nobis est patria vindice Christo,
 Certa magis spondet, præstat amica magis.
 Veram igitur patriam vitæ pertæsa nocentis,
 Heidunigis Christi vulnere sospes adit.
 Vita ibi nobilior iam pro languente repostæ est,
 Omnis ubi gemitus luctus & omnis abest.
 Iamq; novos habitus renouato in corpore ge-
 stans,*

*Laude creatorem prædicat usq; suum.
 Grataturq; sibi duræ formidinis exors,
 Tuta quod in miti gaudia pace videt.
 Illa reuoluentes animis in funere luctu
 Et finem lachrymis imposuisse decet.
 Speramus requiem, si contigit illa, dolere
 Nemo, sed optato debet honore frui.*

EPITAPHIVM

DOROTHEAE FILIO-
 LAE D. IOHANNIS BORC-
 holten in Academia Iulia Ante-
 cessoris &c.

Hoc

Hoc tumulo Theodora iaces, hic corporis
artus,

Paruaq; defunctæ condidit ossa pater.
Quam citò mortales spe deturbamur auita!
Quàm vehit ambiguas lubrica vita vices!
Nil ætas, nil forma iuuat: discrimine nullo
Demerit humanum trux Libitina genus.
Illa quidem matri spes magna, & magna pa-
renti,

Donum erat æterni nomine req; Dci.
Qui dederat data surripuit: bona collocat usu,
Mancipio nulli dat tamen ista Deus.
Arbitrium Domini patienter ferre necesse est,
Omnia nam nuiu versat agitq; suo.
Fataq; criminibus debentur talia nostris:
Quæ nisi mors nobis demere nemo potest.
Ingeminant elementa minas, surguntq; tu-
mulus,

Maius & ostendunt astra timore malum.
Felices autem, qui per compendia vitæ
Gaudia perpetuæ deliciofa petunt.
Pone modum lacrymis genitor mæstissime,
vixit
Filia, inauditis perfruiturq; bonis.

CLARISS. DOCTORI

Medico Iacobo Horstio, sponso.

Docte Machaonias Horsti curare per artes
 Quis tibi propitios non videt esse Deos?
 Non solùm medicas Phœbus tibi contulit artes,
 Dat sociam thalamo pronuba Iuno tuo.
 Sicania egregios oculis Venus afflat honores,
 Et membris robur dat iuuenile tuis.
 Ingenium Pallas fingit Ioue nata, Lyæus
 Pocula dat sapidi non inamœna meri.
 Flaua Ceres dat farra, nigras Sol discutit um-
 Ne pluuia cœlo precipitentur aqua. (bras,
 Mercurius fatum dispensat, & alite fausta
 Connubium vt præsens perficiatur agit.
 Monstra domat Cereris gener impia, quorquo
 Insidias tendunt nocte dieq; toris. (honestis
 Ista tuis rebus cupiunt benè numina, fœdus
 Istis auspiciibus sanctius esse solet.
 Dignus at hoc fato es: virtus trāquilla meretur
 Ocia, & in curas mens operosa bonas.
 Vtere nunc & sorte tua, & bona publica quære.
 Si quis amor laudis seruat ille scholæ.
 Sic erit, vt Diuum stabilem mereare fauorem,
 Vt tibi sint cæpti fœdera fausta tori.

Sio

*Sic erit inuidiã ut superes, quæ rodere summos
Suenit, at abiectos degeneresq; fugit.*

AD REINERVM REI-
NECCIVM.

Gemmiferam meruit gestare Poëta coronã
Rudi laborans explicare carmine
FROTHONIS laudes & nomen, HIARNVS,
avaro

*Quã bellicosa cingitur Dania mari.
Sylvius Aeneas quod regum conderet acta
Vrbem Quirini fertilisq; pontifex,
Imperium Italia tenuit. Tibi mille priorum
Regum Ducumq; facta præpotentium
Gesta recensenti seriemq; genusq; nepotum,
Quæ digna reges largientur præmia?
Fide Deo, studijsq; tuis: insuane laborum
Onus sequaces mitigabunt gloria.
Quicquid id, inuentis ab te dum sepius vtor,
Et plura spero verba dico talia:
Cedite Romani scriptores, cedite Graij
Nil maius illo nascitur Syntagmate.*

SYLVARVM
PARODIA CATVLLIANA

Ad infantem Iesum.

Infantis sumus in fide
Puella, & pueri integri.
Infantem pueri integri,
Puellaq; canamus.
O Iesu puer optimi
Dua progenies patris,
Quem mater prope fiscinas
Deposuit agrestes.
Mortis ut domitor foras
Infernaq; voraginis,
Demonumq; frementium,
Criminumq; malorum.
Tu spes unica perditis
Fractis anchora mentibus,
Tu potens mediator, &
Nostra causa salutis.
Tu mores patris induens
Omnium gemitus vides:
Sacra Gymnasij pijs
Teeta cœtib; ornas.
Sis quocunq; tuis opus
Clemens tempore, Teutonũq;

Anti-

*Antiquam, ut solitus, bona
Sospites ope gentem.*

Allusio ad nomen & insignia Arnoldi
de Reyger.

Ardea nomen habet, quod semper ad ardua
tendat,

Et reliquas penna præpete vincat aues.

Hanc patrio gestas clypeo Reygere, docesq;

Quis scopus, ac studij meta sit una tui.

Nempe per oppositas ad summa cacumina rupes

Scandere, ubi virtus imperiosa sedet.

Dij tibi sint præsto, vincas discrimina rerum:

In magnis labor est amplus, & amplus honor.

De Henrico Ranzouio.

Historicum, vatem, medicum, iurisq; peritum

Nomine vis vno dicere? Ranzouius.

Distichon.

Sos premit atra bonos sacrisque dicata Camænis

Agmina pro libitu turba fatigat iners.

Aliud

Sors fauet equa malis turpiq; sepulta veterno

Agmina plebs omnis deuenerata colit.

I 3

AD

AD M. HERMANNVM
VASTELABVM.

Quicquid agis fidenter agas, & nitere tan-
Officij parteis vt tueare tui. (tūm
Degeneres aliena parant, sapit aptius ille
Intra fortunam qui cupit esse suam.
Nec tibi successus aberunt licet acris lingua
Tela venenata sint metuenda bonis.
Omnibus hoc vitium sciolis aliena cauillo
Carpere, & innocuos exagitare probris.
Crede mihi sua qui curat, benè viuit, & extra
Prescriptam debet tendere nemo viam.

Epitaphium Volquini Grouij ciuis
Hoxariensis.

Artificem cuius norat Germania dextram,
Hac sua Volquinus membra locauit
humo.

Nomina Victoris retinebat in omine, vicit
Arte viros, precibus fata, necemq; fide.

ME-

MEMORIAE HENRI-
CI IOACHIMI MEIBO-
MII *filioli*

HENRICI MEIBO-
MII POETICES ET HI-
storiarum Professoris.

I 4

VICE-

VICERECTOR
 ACADEMIAE IV-
 LIAE TILMANNVS
 Heshufius Lecturis.

Salutem à Filio Dei, qui mortem absorpsit
 Sin perpetuum. Obstupescit penè ratio, cum
 videt tantam esse vim mortis humanæ, vt non
 solum adultos, qui impura vita iram Dei pro-
 uocarunt, & suis sceleribus mortem attraxe-
 runt, verum etiam in infantes, quos omni va-
 care culpa censet, cum nondum ratione vtan-
 tur, sæuiat & tyrannidem suam exerceat. Exi-
 stimat enim ratio in infantiam non cadere tan-
 tum peccatû, quod tam graui supplicio, mor-
 te scilicet, sit dignum. At sacra scriptura cau-
 sam nobis exponit, cur etiam infantes sint ob-
 noxij tam seверо Dei iudicio: nimirum quod
 nemo immunis sit à peccato, ne infans quidem
 vnus diei. In peccatis enim concipimur & na-
 scimur: & priusquam lucis percipimus vsuram,
 contagione maculamur. Idcirco regnat mors
 ab Adam vsq; ad Moisen, etiam super eos qui
 ad similitudinem præuaricationis Adæ nõ pec-
 cauerunt. Iuxta hoc seuerum suum iudicium,
 quo æternus Deus corruptioni naturæ succen-
 set,

set, & omnibus hominibus mortē decernit, & ne infantibus quidem parcit, sanctus Deus filium viri clarissimi & ornatissimi collegæ nostri M. Hinrici Meibomij adhuc infantem Hinricū Ioachimū Meibomium ex hac vita euocauit ad cœlestem consuetudinem. Quia vero nos Christiani in Iesu Christo certam habemus spem resurrectionis ex morte, idcirco corpora fidelium, vt & infantum, qui per Baptismum inserti sunt Christo, sepelienda & terræ mandanda sunt: Quia quod in ignominia seminatur, cum honore resurget. Hortamur igitur auditores nostros, vt hora duodecima ante ædes Doctissimi viri M. Hinrici Meibomij professoris conueniant, & funeris deductione suam erga mæstū parentem beneuolentiam testentur, singuli etiam in timore Dei cogitent seueritatem iudicij diuini aduersus peccatum: fragilitatem humanæ naturæ: incertitudinem horæ mortis: Ac propterea quisq; vitam suam ardenti inuocatione & sanctis moribus commendet Deo,

qui est vita & longitudo dierum nostrorū, Helmæstadij 28. Maij

Anno 1587.

I 5

CLA.

*CLARISSIMO HEN-
RICO MEIBOMIO, HI-
storico & Poëta:*

PATRI

Primogeniti fui Henrici Ioachimi, vix
annui, obitum miseré & acerbè lugenti,
IN SOLATIVM.

*Q*uò quò rapis me sollicitudinam
HENRICE: Luctûs quid socias vices
Tui necem NATI gementis
Participem? Quid enim paternos
Soluta motûs exprimat anxie
Iuuenta? Iustis illa doloribus
Vacet Iugatorum, petulcis
Pronior & magis apta ludis?
Ut ut molestum est: Experiar tamen
Mœstam querellis tangere barbiton
Tuq; iustas HENRICELLO
Exsequias modulos ituros.
O impotentis tam stili acumina
Retusa, Suade oblita venustule?
Quin CORCVLI planctus acerbos
IVLIADAE obuia temperatis?

Quis

Quin competentes undique flosculos
 Conquiritis: queis ILLE CATO DOLO
 Tulli NECEM MVLSIT PVELLAE
 Aut quibus ILLE SVVM CATELLVM?

Nuga! Parentum talia feruida
 Mærore menti non faciunt satis.

Restinguat hunc haustum sacro
 Fontibus Isacidum, ore, nectar.

Hinc ille manans ambrosius latex.

Nimis suorum funera flentibus:

LETHO RAPI PRIMOS BEATOS
 EXIMI ET È MEDIIS PERICLIS.

At quàm beati morte puelluli

Statim reposcunt quos superi, suos

Et VSQVE DANT VVLTVS TVERTI,
 MVNERE QVIPPE SVO obtigisse.

Monent parentes. Esto memor, tuas

HENRICE vires, non potuisse tam

Præclara fundamenta stirpis

In sobole instituisse primâ.

Illam dederunt fata vii: per mala,

Blando trementem funere sustulit

Sic rursus in cælum resorbens

Aliger, & tulit è procellis.

Ergò

Ergò obligatam redde Deo dapem

Longâq; fessum tristitiâ latus

Depone sub COSTA tuâ, Nec

Parce operis tibi destinatis.

Attu SOPHIA ô sicca oculos aquâ

Tepente, Flammis tolle citis forox

Cunas voraces, Stigma casi

Tolle tui memor HENRICELLI

illum nitentem fronte CRUCE AVREA

CHRISTVS paternis en fouet vlnulis,

Amplectitur, figit labellis

Basia mille, iteratq; mille.

Oblita matris tempora agit suæ

Inter coronatas nitidâ nurus

Lauru, volutant angelorum

Agmina dulcè canora cunas.

O ter beatos, ô ter & amplius,

Sub prima vitæ principia, inscijs

Cunabulis quos Parca tollit!

DI SIMILI DATE FINE OBIRE!

M. Casparus Arnoldi.

IN

IN OBITVM

HENRICI IOACHIMI,
M. HENRICI MEIBOMII
*Lemgouiensis V. CL. & Poëseos ac Historiarum P. P. Filioli mellirissimi
 & unici.*

H*ic quã scholam Brunouius extulit*
Dux IVLVS Helmanam, quam Eryman-
thidos

Astris ab, obitu cum Helice videt,

Miratur, vrit Saxonas & minus,

Multis ab amis betula nobilis,

Pauit tuentes arbutea coma

Quæ gratiã, ramis viguit suis:

Inscripsit huius corticibus pia

Clio vetustis gesta viris, bonum

Attexuit sed Calliope melos,

Persapè & huius sub parulis comis

Pulcrum melos Pandione Daulias

Prøgnata, verno tempore concinit.

Fructus at expers candida betula

Caliginoso sola loco, suis

Contenta vescis frondibus & comis

Tange-

Tangebatur auras, dum DEVS optimus
Fragrantem Olivam & fœtibus inclitam
Adduxit & iunxit quoq; betula.

Non sic Crocum Smilax Cilicem fouet,
Non sic Camædro Teucrion intumet
Affine, non gaudet Cunilâ Thymus:
Gaudebat hæc ut betula nobilis
Affine Oliuâ, nexibus implicans
Multis Oliuæ se, vice amabili
Quæ repplicabat se quoq; betula.

Exibat annus cursibus, ut beæ
Fœtu nouello candida betulam
Incundam Oliua, & regmine betula
Betulla, se, succreta recens tegit,
Matris sub umbrâ seq; oleæ occulit.

Semper fouebatur betula betulam,
Amplexam Oliua & lacteolo sinu
Mitis tenebat, delitium unicum
Betulla Oliuæ, gaudia betula.

Sic sortis ut clementia tempore
Fauit breui, fors heu pede proruit
Iniurioso gaudia lubrica:
En fœdus arrosit caper optimam
Betullam, & unci dentis & inuidi

Liquis

Liquit venenum Tartareus caper.

*O creta primum betula siccine
Verno peribis tempore? siccine
Mellita, præstans candida, betula
Sentis capri morsus aconitaq?*

*Sic ficubus sæpè est scabies mala:
Serpigo Oliuæ: vitibus officit
A Erugo: betulle caper inuidus.*

*O plange præstans betula, decute
Molles comas, lugubria carmina
Inscribito ô betulla comis tuis.
Sed sit modus lugubribus, exsili
Quin gaudijs ô betula, quod tua
Betulla sic possente Deo, decus
Sit sedibus cæli addita, vestiens
Cæli theatrum frondibus albidis.
Sic summus afflet flaminibus tuam
Vernis oliuam, procreet ut nouum
Fætum parenti cuncta simillimum.*

Iohannes Bernsdorphius. Alfeld.

FINIS.

Guy Du Fayr [Signeur] de Pibrac
II 1811

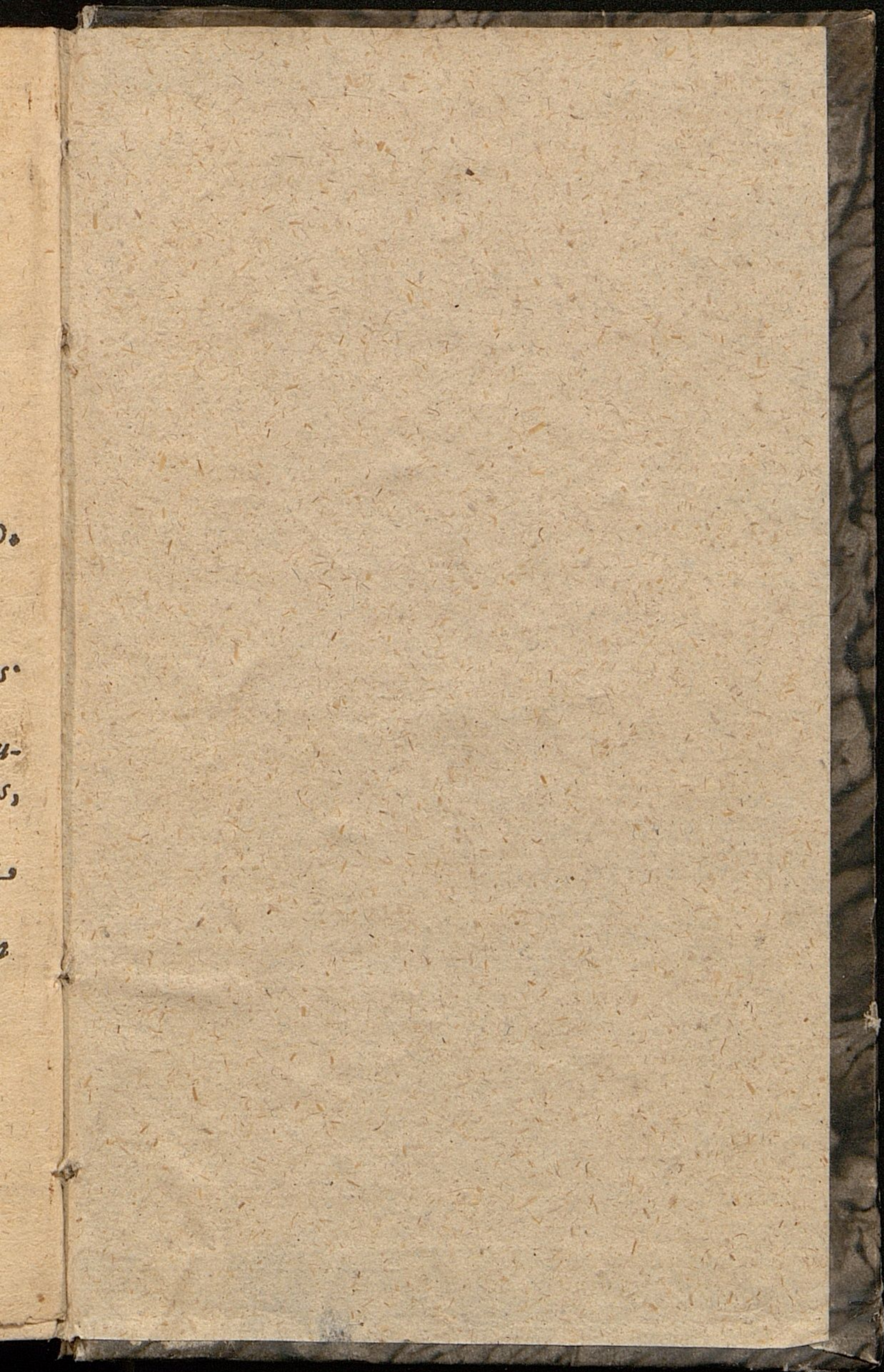
Les Quinze Jours

Johannes Bernsdorfer

F 1112

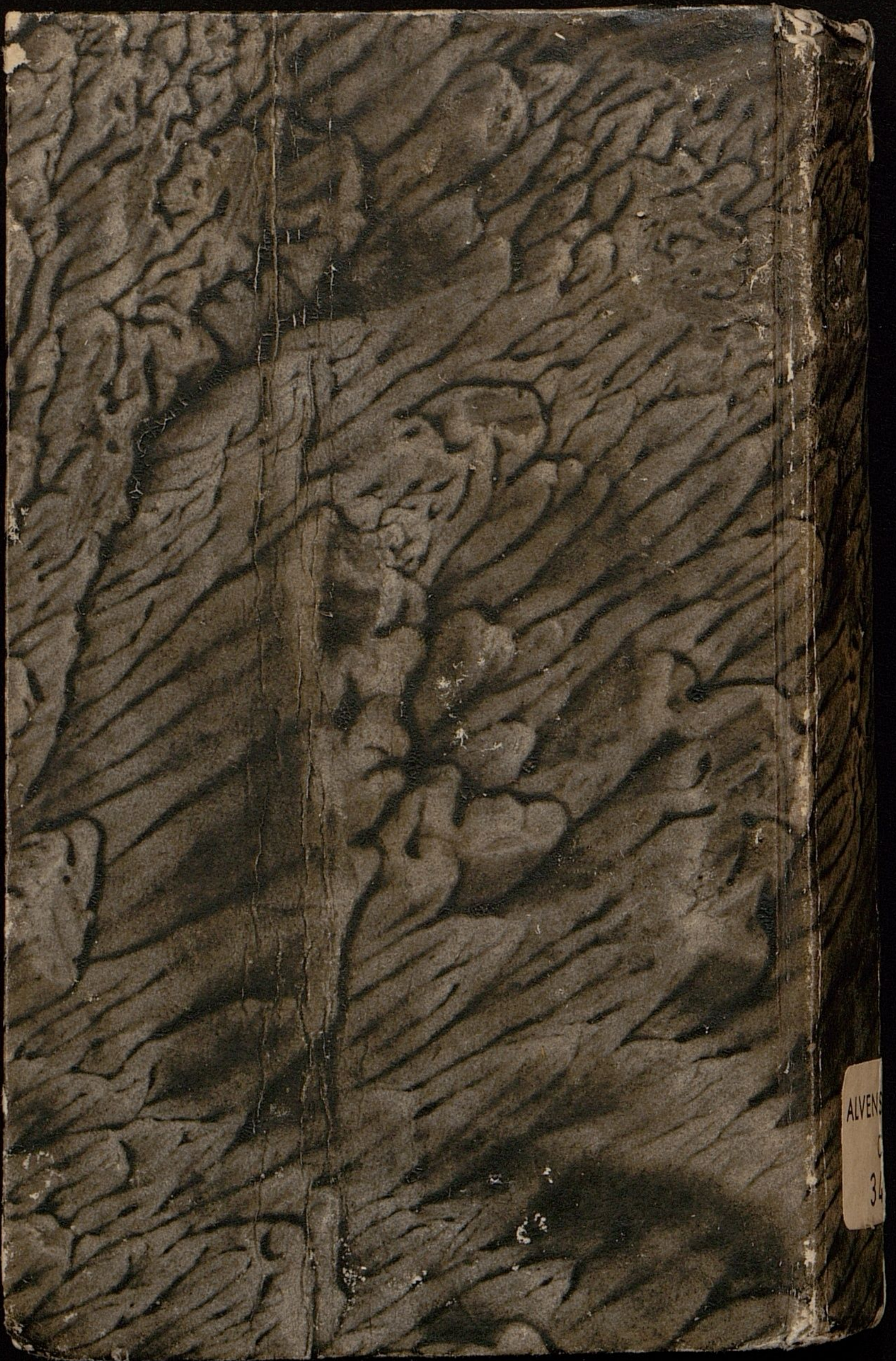

70
50
4-
5,
9
2.

ALVENS
34

HENRICI MEI
BOMII LEMGOVI
ENSIS E SAXONIBVS
VVestuali

PARODIARVM HO.
ratianarum

LIBRI DVO
ad

NICOLAVM CAASAM
Magnum regni Daniæ Can-
cellarium.

ITEM SYLVARVM
LIBRI DVO.

HELMÆSTADII

Excudebat Iacobus Lucius Anno 1588.

N. G.

